NĂM THỨ MƯỜI SÁU — SỐ 818 — 2878 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ HAI 18 và THỨ BA 19 OCTOBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LÉGAL INDOCHINE N° 1643

GIÁ MUA BÁO

	Một năm	6 tháng	3 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Tunisie-thuộc Pháp	9 00	4 50	2 25
Ngoại-quốc	14 00	7 00	3 50
Các làng và các công-sở,	10 00	5 00	2 50

Xin mua báo từ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả báo hẳn trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.

Prix moyens, dernière page :

Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m.
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Hội du-học bảo-trợ ở Huế sắp thành lập

Vào khoảng vài mươi năm nay, từ ngày có cái phong trào duy tân đến giờ, người mình đã giật mình tỉnh ngộ, biết cái học thuật của mình là sai lầm hủ lậu, không hợp với cái thời đại văn-minh, lại có chính-phủ Bảo-hộ sẵn lòng khai hóa, đem cái học-thuật Thái-tây sang truyền-bá ở cõi đất mình, người mình ai cũng biết cái học-thuật mới là hay là tốt, mà nô nức đua theo.

Bạn thiếu-niên Việt-Nam ta tại phần nhiều có tính thông minh, có chí kiên nhẫn, về sự học vấn lại rất là chuộng là ham. Nước Pháp là một nước văn-minh có tiếng ở Âu-châu và lại là nước Bảo-hộ của mình. Tìm quế tất phải lên non, mò châu tất phải xuống bể, những người có chí khí rộng xa, ai lại chẳng muốn đi ra ngoài cho rộng kiến văn thêm rỉ thức, mong cho được đến bậc đại thành. Người xưa có nói: « Muốn cho con nó tiếng nước Tề, thì nên để con ở khoảng núi Trang và núi Nhạ. » Theo học-thuật Thái-tây mà được sang ở bên nước Pháp thì còn gì tiện lợi và dễ hơn; những người tư chất không lấy gì làm thông minh, chí khí cũng không lấy gì làm rộng xa cho lắm, mà cũng không tiếc thì giờ, không quản khó nhọc, không kể gì vượt bể ra khơi, để mong cho nghiệp học mau thành tựu, Ấy vì thế mà cái số người du-học tại Pháp cứ một ngày một đông (mấy năm nay cái phong trào du-học lại càng thịnh đến cuối năm học, thì người sang học bên Pháp thật là nhiều) những người có chí đi học xa thật cũng đáng khen, sự tiến-hóa của nước mình sau này cũng đáng mừng thật. Có khốn vì việc học-hành bây giờ phí tổn đã nhiều, mà du-học tại Pháp, thì phí tổn lại càng nhiều hơn nữa. Chỉ những nhà tiền của dư dụ, thì mới chịu nổi được sự phí tổn, mới được hưởng cái hạnh-phúc ấy, còn ngoài ra những nhà gia-tư thường thường giờ xuống, lo được đủ học-phí cho con học ở trong nước, cũng đã lấy làm nặng nề, còn dám mơ màng đến chuyện cho con đi du-học ngoại-quốc. Ấy vì thế mà cái phong trào du-học tuy thịnh, nhưng chỉ những con nhà giàu có, còn thiếu gì những thiếu-niên anh tuấn, mà gia tư bần bạc, thì cũng đành bỏ tay mà chịu, không mong theo đuổi nghiệp học cho đến bậc đại thành. Đó là một việc rất đáng tiếc, những người có thế lực, có vị vọng ở xã-hội ta bây giờ, tưởng nên để ý đến mà tìm phương giúp đỡ.

Hiện nay ở kinh-đô Huế, các quan lại Nam triều, và các viên chức theo việc bên chính-phủ Bảo-hộ, đã họp đại hội đồng, để bàn định chương trình, xướng lập ra hội du học bảo trợ, mỗi năm kén người thiếu-niên anh-tuấn, hội cấp học phí, cho sang lưu học bên Pháp, con nhà giàu có, thì hội không giúp của mà giúp công; đợi đến khi chương trình thảo xong, xin được phép rồi, thì sẽ tuyên bố và bắt đầu hành-động. Xứ Trung-kỳ lần nay sự học vấn và sự tiến hóa, so với xứ Bắc-kỳ và xứ Nam-kỳ có chút thua kém. Bây giờ nhờ có hội du học bảo trợ này, may ra mươi mười-lăm năm nữa, số người du học một ngày một đông, số người thành tài cũng một ngày một nhiều, để cùng với hai xứ Nam, Bắc đua đuổi trên con đường tiến-hóa, đó là một việc có thể mong trước và đoán trước được.

Ở Bắc-kỳ ta, hội Pháp học bảo trợ, có cũng đã lâu, nhờ những người có thế lực có vị vọng trong xã-hội xướng lập và tán thành, cũng có nhiều người nhờ sức hội mà được thành nghiệp học. Nương đã lâu nay, thế lực hội không thấy khoáng trương, tên hội cũng không nghe mấy người nói đến nữa. Mong rằng những người đã có công xướng lập và công tán thành trước cũng nên nhân dịp này mà tổ chức lại, và mở mang cho rộng lớn thêm ra. Ở Trung-kỳ xưa kia chưa có, bây giờ người ta còn hết sức tổ-chức, phương chi ta đã có rồi, nền nếp đã sẵn, thì bây giờ tổ-chức lại và mở mang thêm ra, tưởng cũng không có gì là khó-khăn cho lắm.

Nói đến việc cần thiết và ích lợi ở xã-hội ta bây giờ, thì ai lại chẳng biết là việc học, vì có học thì mới có nhân-tài, có nhân-tài thì mới có người đủ sức mà đóng góp vào cuộc tiến hóa cho nước. Vận mệnh của nước Việt-Nam sau này, toàn trông cậy vào bạn thiếu-niên cả, mà than ôi! người có chí khí, có thông minh mà lại có tư bản đủ theo học được đến nơi đến chốn, thì thật là ít, còn bao nhiêu người tuy có chí khí, có thông minh, mà chỉ vì cái khó bó cái khôn, đành phải giữa đường mà rẽ ngang rẽ tắt. Đó không phải là sự thiệt thòi đáng tiếc cho tiền-đồ của một người, hạnh phúc của một nhà, mà cả vận mệnh và danh dự của một dân tộc nữa. Vậy những người có lòng nghĩ đến tiền đồ nước nhà, tưởng nên mau mau tìm cách giúp đỡ bạn thiếu-niên ta trong sự học-vấn.

Trong chương-trình của hội du học bảo trợ ở Huế có câu: *« Con nhà giàu có thì hội không giúp của mà chỉ giúp công »* câu ấy ý nghĩa thật là sâu sắc chính đại. Con nhà giàu và con nhà nghèo, đều là nòi giống Việt-Nam, mục-đích của hội, là vì sự lợi ích chung cho cả dân-tộc Việt-Nam, miễn là người có thông minh, có chí khí, thì hội vui lòng giúp đỡ, nhưng người giàu không cần của thì hội chỉ giúp công, nhà nghèo cần của thì hội mới giúp của, có thế thì ân huệ của hội mới phổ cập, người trong hội mới vui lòng, hội mới duy-trì được lâu dài mà mong có kết quả tốt.

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 15 Octobre 1926

Nước Pháp

Phái bộ Nhật

Quan thống-thống Doumergue, và quan hải quân bộ trưởng tiếp M. Yamamoto, và các viên chức trong phái bộ hải quân Nhật-bản.

Đảng xã hội cấp tiến

Đảng xã hội cấp tiến đã bắt sửa lại, nhưng ông Herriot đã từ không nhận chức chánh đảng nữa. Ông có đọc diễn văn nói lại những lẽ làm sao ông dự vào tòa nội-các Poincaré.

Hội đồng đồng thanh ưng chuẩn một khoản xin đặt lại cái thể lệ tuyển cử thứ dân nghị viện từng hạt.

Chắc là ông Maurice Sarraut sẽ được cử vào chức chánh đảng thế cho ông Herriot.

Tại thứ dân nghị viện

M. Cachin sẽ chất vấn chánh phủ về việc quân Trung-hoa bắn vào pháo thuyền *Alerte* ngày 13 Octobre mà một người lính thủy bị hại, và một người bị thương.

Nước Nga

Tình thế

Thủy quân nguyên soái Muklevitch thống-đốc hải quân nước Nga có nói với viên phóng-sự nhà báo *Times* rằng tình thế rất là nguy ngập; ông nói nếu đảng phản kháng sử công kích chánh phủ cộng-sản, thì không khéo ngoại quốc sẽ can thiệp vào.

Hung-gia lị

Việc giấy bạc giả

Tòa Phá-án ý sắp án về việc giấy bạc giả, chỉ giảm cho có mấy người mà thôi. Sau khi tuyên án, tòa nội các có xin từ chức, vì tự xét cũng có trách nhiệm về việc ấy.

Ủ-đại lị-á

Việc chánh trị

Tại Canberra có đặt hai cuộc hội nghị bàn về các đất ủy quyền quản-trị của Ủ-đại lý-á ở Thái-bình-dương. Bàn nhiều nhất về đất Nouvelle Guinée, vì ở đấy có tìm được nhiều tài-sản, và mỏ vàng. Lại bàn cả về việc bảo-hộ cho dân bản xứ, và về việc cấm buôn khí giới, buôn rượu, thuốc phiện, và việc đặt một ngạch viên-chức. (*Indopacifi*)

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được biết rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy ai có lấy quí ông nào mua thì gửi tiền cho ; hễ không có tiền gửi kèm giấy mua thì bản-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng một tháng tây trở đi cho gọn.

Việc Trung-hoa

Ngày 12 octobre 1926

Thành Vũ-xương thất thủ dân bà con trẻ ra

Trong ba ngày vừa rồi ở thành Vũ-xương vì sự điều đình của thương-đoàn, nên quân Tướng đã bằng lòng cho mở cửa thành thả ngót hai vạn dân bà con trẻ ra. Nhưng trong lúc thả ra vì chen chúc xô đẩy nhau, nên có hơn hai trăm người ngã xuống nước chết đuối, tình trạng rất là thê thảm. Quân Tướng lại tuyên-bố đánh thành nữa, lòng dân rất là sợ hãi.

Vấn đề nội các

Cố duy-Quân đã nhận chức quyền nhiếp tổng lý tòa nội các và tổng-trưởng bộ ngoại giao. Còn các viên tổng trưởng các bộ khác vẫn chưa chịu đến nhận chức.

Phúc-kiến và Quảng-đông đã khai chiến

Hà ứng-Khâm tổng tư lệnh quân Quảng-đông đã khai chiến với quân Phúc-kiến. Bỗ-tinh-Khuê từ chức tổng-lý nội các sẽ về Phúc-kiên đem hải-quân để xuống đánh Quảng-đông.

Tôn-truyền-Phương và Tưởng-giới-Thạch

Tôn-truyền-Phương tuyên ngôn sẽ hết sức đánh Tưởng-giới-Thạch, hễ nước chiến tranh kết thúc rồi, sẽ mở cuộc hội nghị giải quyết thời cục.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 15 và 16 Octobre 1926

Việc pháo thuyền Alerte

Buổi chiều hôm 14 Octobre, pháo thuyền *Alerte* lại bị Nam-quân bắn súng ở Schio-chi. Không ai bị hại cả. Trên tàu có bảo giá, Thủy-quân nguyên-soái Basire đã đáp tàu *Marne* đi Han-kiểu. Có pháo-thuyền *Algol* hộ vệ.

Việc chiến tranh

Bắc-quân bị Nam-quân đuổi đã rát hết khỏi tỉnh Giang-tây. Vẫn đánh nhau ở gần Nam xương.

Việc Quảng-châu

Tàu truyền đi lại trên sông Quảng-châu không bị ngăn trở gì cả, nhưng hàng hóa chở trên tàu không có mấy. (*Indopacifi*)

KẾT-QUẢ CUỘC TUYỂN-CỬ HỘI-ĐỒNG QUẢN-HẠT TẠI NAM-KỲ

Theo như tin các báo Saigon xuất bản ngày 12 octobre vừa rồi, thì kết-quả cuộc tuyển cử hội-đồng quản-hạt như sau này :

Về bản người Pháp thì 10 ông về phái M. De la Chevrotière đều đắc cử, là những ông này :

MM Hérand	1303
De la Chevrotière	1295
Caffort	1261
Alinet	1251
Quinti'e-Lamotte	1183
Blanchard	1176
Mariani	1134
Gadrini	1128
Cévo	1071
Jouberl	1043

Số phiếu bầu là 3912, 10 ông trên đây số phiếu hơn được một phần tư nghĩa là 978, nên đều được trúng cử.

Còn mười ông về phái ông luật-sư Galtel và hai ông độc-lập nữa đều kỳ đồng đã một phần tư phiếu bầu, nên đều không trúng cử.

Về bản người Nam thì 10 ông về phái M. Bùi-quang-Chiêu đều đắc cử là những ông này :

MM. Nguyễn-văn-Thịnh	
Trần-văn-Đôn	
Nguyễn-phan-Long	
Trương-văn-Bền	
Bùi-quang-Chiêu	
Nguyễn-văn-Hượt	
Lê-quan-L'êm tức Bảy	
Nguyễn-tấn-Dược	
Huỳnh-ngọc-Bình	
Ngô-văn-Huân	

Về 10 ông trúng cử nói trên này, chỉ mới rõ ở lượt thứ nhì có ba ông ra ứng cử, là MM. Ng-phan-Long, Trương-v-Bền, Lê-quang-Trinh. Kết-quả thì M. Ng-phan-Long được 1868 phiếu và M. Trương-văn-Bền được 1774 là đều được quá một phần tư số phiếu bầu là 1075 phiếu nên đều được trúng-cử, còn M. Lê-quang-Trinh được có 303, nên không trúng cử. Còn những ông trúng cử ở các hạt kia sẽ phiếu đến thì sẽ rõ biết rõ mỗi người được là bao nhiêu.

HÀI ĐÀM

Chú Xi-dầu đi hỏi vợ

Lâm-tâm có một, lâm-cá không hai, chú Xi-dầu nói tiếng An-nam thạo lắm, chỉ khác A-i-nam là nghe còn ngọng-nghọng. Thấy nói bà gần kia nhà lại giàu có con gái đẹp, chú mon men đến tán *phé-mắt* (hay nói đúng hơn thì là tán *đậu phù-nhự*). Trước còn chuyện lăng-băng : chuyện Thượng-hải, chuyện Niu-xốc, chuyện Hanoi, chuyện Luân-đôn..... Sau chợt có con gái ở nhà trong ra, chú liền hỏi :

— Thơ pà, qui-nơng tây có phải là lệnh-đi tó chăng ?

— Vâng, thưa chú, ấy hiếm-hoi được một cháu

— Trời ơi ! phúc-tức thay ! Thơ pà, qui-nơng lợp quá ! Thật là :

Sắc nóc hơng trời,
Trần-gian thấp-thoáng póng ngời tên cung !

Thơ pà, con hỏi không phải, chẳng hay chú Ô tả pần sống Ngần, hay ngọc còn tợi giá ?

— Thưa chú, chúng còn đại-đột lắm, nhiều người hỏi, chưa dám nhận lời ai.

— Chửa nhận lời ai ! Thơ pà, thế thì may cho con lắm ! Con tiến hầu pà tây cũng một mực tình như mọi người kê. Nhưng nếu con có pước hơn họ, thì lọng-trên trông xuống ắt thơng tình.

Bà cụ vội đáp :

— Tôi lấy làm tiếc mà cũng không nhận được lời chú, vì chúng nó đã thề không lấy của chú. Nó thường nói :

Sống làm người An-nam
Chết làm ma An nam
Đời-đời kiếp-kiếp cũng An-nam.

Quyết chúng không lấy chú, chú bằng lòng vậy.

Xi dầu biết việc không ăn thua, ngồi . . . khực một lúc rồi cút....

Sơn-phong

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	23 46
15 giờ	24 46

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ		11$ 40
nhì,	—	10 50
ba,		9 70
Thóc hạng nhất,	—	6 30
Cấp ngô	—	6 00

Giá hạn. — Kể từ ngày 18 Octobre 1926, giá hạn ở kho Nhà-nước định là 17 f. 00.

Thị giá quốc trái

Ngày 12 Octobre 1926

3 %	hoàn đầu		611.50
3 ½ %	hoàn đầu		82 f 00
4 %	vĩnh viễn	1917	44 f 80
4 %	»	1918	43 f 80
5 %	»	1920	63 f 40
5 %	hoàn đầu	1920	70 f. 50
6 %		1925	88 f. 00
3 %	vĩnh viễn		47 f. 00
5 %	1915-1916		53 f. 15

Tin đường sá. — Giải sầu Long-quan ở đường Phan-thiết đi Đa-lát, cách Phan-thiết 27 km, bị trôi mất. Vậy chỗ đường ấy không đi lại được.

Ở Huế vừa điện ra rằng cái cầu lớn ở Sông-quao trên đường Phan-thiết đi Dalat, cách Phan-thiết 27 kilomètres đã bị trôi mất. Vậy nay đường ấy không thông hàng được.

Quan quyền Toàn-quyền đối với dân bị lụt. — Quan quyền Toàn quyền Pasquier vừa đi thăm các tỉnh bị lụt, để tỏ chút tình cảm đối với nạn dân, và để xét xem có phương pháp nào nữa để cứu trợ cho các nạn dân chăng.

Đáp lễ quan Thống-sứ. — Sáng thứ bảy vừa rồi, hồi 10 giờ 30, quan quyền Toàn-quyền Pasquier có đến thăm quan Thống-sứ Robin, để đáp lễ quan Thống-sứ đã lên chào ngài buổi sớm hôm ấy. Có M. Germinis là thư-ký riêng và trung-úy Barrault là quan hầu đi theo ngài.

Quan Phó Toàn-quyền Lavit ở Saigon ra. — M. Lavit Tài-chính tổng trưởng nay lên quyền Phó Toàn quyền cùng với phu-nhân ở Saigon ra Nam trăng chuyến xe lửa đêm 16 octobre. Nhưng vì đường bộ hồng nên ngài cùng quí quyến phải xuống tàu *Azay-le-Rideau* ngày chủ nhật mới rồi, chúng sáng thứ năm này thì tới Haiphong.

Hội Nhân-quyền. — Hội bênh vực nhân-quyền và dân quyền (ligue de la défense des droits de l'Homme et du citoyen) đến chiều thứ năm 7 octobre hồi 5 giờ rưỡi sẽ họp tại tòa Đốc-lý.

Lời cảm tạ lòng công nghĩa của dân Nam-kỳ đối với dân lụt Bắc-kỳ — Chiều thứ bảy vừa rồi, quan Thống-sứ Bắc-kỳ có điện cho quan Thống-đốc Nam-kỳ bức điện tín sau này, để cảm tạ tấm lòng từ-tế của dân Nam-kỳ đối với dân bị lụt Bắc-kỳ :

« Trong khi tôi trả đất ở Nam-kỳ mấy bữa vừa rồi, tôi thật đã mục-kích rõ sự nỗi sầu não mọi người trong Nam quyên-trợ để giúp dân bị lụt ngoài Bắc. Tôi thật lấy làm cảm động lắm. Vậy tôi xin thay lời các nạn dân cùng chính-phủ Bảo-hộ nhờ ngài tỏ lời ghi ân nhớ nghĩa rất cảm động của tôi đối với hết thảy người đã đem tình nhân-đạo, sự tận tâm gắng sức giúp vì việc phúc-đức ấy, để yên cứ được một phần lớn cho cái số phận các cùng dân.

Ký tên Robin. »

Tin điện ngày 14 octobre số tiền trong Lục-tỉnh quyên giúp dân lụt ngoài Bắc đã cộng được 132,240$00.

Tin quan Thống-sứ Rivet. — Có tin rằng M. Rivet, nguyên Thống-sứ Bắc-kỳ về Pháp nghỉ độ trước có lẽ nay mai sẽ lại trở sang, để bổ đi thế-hiện hạt Quảng-ải Âu-loan.

Quan Thống-sứ Robin sang thăm đồ Gia-lâm. — Sáng thứ bảy, quan Thống-sứ Robin đã đi sang thăm đồ Gia-lâm, có quan Giám-đốc chính-trị Graffeuil cùng đi với ngài.

Ông huyện Ngô đăng-Bảo và hai người lính bị nạn đêm đó. — Bản quán được tin rằng M. Ngô-đăng-Bảo tri-huyện Gia bình (Bắc-ninh) ngày hôm kia cùng với hai người lính đi một chiếc đò ngược đến đó bắt mấy người buôn muối lậu, chẳng may thuyền đắm, mấy người cùng chết cả, duy có một người lính bắt bơi là thoát nạn. Quan công-sứ và quan tỉnh được tin ấy đã đến tận nơi để khám xét và cho tìm các tử thi.

Duyên do việc đắm này thế nào vẫn chưa rõ, hiện quan tỉnh sở tại đang xét,

Cô vỡ Lâm-do. — Vì được cô vừa rồi tuần rầu, nên dân phu tích Bắc-ninh đã hàn khẩu xong chỗ vỡ Lâm-do rồi.

Thứ là các chỗ vỡ Bắc-ninh nay đã hàn khẩu xong cả.

Tài cáo tiếng Đông-phương. — Kỳ thi cáo tiếng Đông-phương mở vào các ngày sau này, tại phòng Hội-đồng phủ Toàng-sứ.

Bệ nhất cấp.

Quốc ngữ dịch ra chữ tây. — Thứ hai 15 octobre 1926 từ 8 giờ rưỡi đến 10 giờ rưỡi.

Chữ tây dịch ra quốc-ngữ. — Thứ hai 15 octobre 1926 từ 14 giờ rưỡi tới 16 giờ rưỡi.

Bệ nhì cấp

Quốc-ngữ dịch ra chữ tây. — Thứ ba 19 octobre 1926 từ 14 giờ rưỡi tới 16 giờ rưỡi.

Luận quốc-ngữ. — Thứ tư 20 octobre 1926 từ 8 giờ, đến 11 giờ.

Chữ nho. — Chữ nho dịch ra chữ Pháp được dùng tự-vị; Thứ năm 21 octobre 1926 từ 8 giờ rưỡi đến 10 giờ rưỡi.

Chữ nho dịch ra chữ Pháp không được dùng tự-vị: Thứ năm 21 octobre 1926 từ 14 giờ rưỡi đến 16 giờ rưỡi.

Thi thư-ký giấy thép. — Đến ngày thứ năm 10 và thứ bảy 11 décembre 1926 tại Hanoi sẽ mở một kỳ thi thư-ký tập sự ngạch bưu điện (secrétaire télégraphiste auxiliaire) niên bổng 350 đồng.

Muốn dự kỳ thi phải gửi các giấy má cần dùng đến quan phó Bưu-điện Bắc-kỳ (Sous-Directeur des Postes et des Télégraphes du Tonkin).

1° Một cái đơn làm bằng giấy tiến-chỉ 12 xu.

2° Một tờ giấy khai sinh để chứng thực người thi sinh ít ra đã đủ 18 tuổi và nhiều nhất là 24 tuổi (giấy này phải làm bằng chữ tây và quốc-ngữ và do quan coi-sự nhận thực theo như kiểu mẫu đã định trong tờ châu-tri số 433 P ngày 21 novembre 1913 của quan Toàn-quyền) Những người mắc vì việc sổ thứ tự đã của mình mà trước ngày tuổi đã định trong nghị định ngày 18 avril 1919 (25 tuổi) chưa được bổ thực thụ thì sẽ Bưu-điện không chịu trách-nhiệm;

3° Một cái ảnh;

4° Một tờ giấy chứng chỉ của ông đốc trường mình học nhiều thực;

5° Một tờ can đơn đã bỏ ra ngoài Bưu-kỳ, bắt cứ chỗ nào cũng được.

Các học sinh trường Sư phạm và trường Bảo-hộ muốn ứng thi thì ngoài những giấy trên ra, lại phải trình thêm một tờ giấy phép của ông đốc trường mình nữa.

Đơn nhận cho đến chiều 30 novembre 1926 là cùng, những đơn nào gửi đến sau thì không nhận.

Lời dặn. — Những người đỗ sẽ được bổ đầu tây theo với sổ khuyết và sổ thứ tự mình thi đỗ.

Thí-sinh phải mang đủ đồ dùng để viết.

Sở máy đúc (La fonderie de Quảng-yên) ở Quảng-yên cần dùng thợ điện giới và cai-chữa máy giỏi.

Hỏi ở đấy. 5.906

PHÉP TIÊN

Tại rạp Family Cinéma từ thứ bảy 16 đến thứ ba 19 octobre chiếu một phim ảnh rất lạ « Ba đạo bùa » toàn là những cảnh hóa phép, rất hay người hay dùng chừng giới, hiện hình, biến hình, nhanh như chớp — Nhiều cảnh tiên xem rất là vui mắt.

Một người nhân đức, bị oan, mắc nạn, gặp tiên cho ba bộ phù chú để độ thân.

một bộ hiện hình, biến hình

một bộ bay lưng chừng giới

một bộ ước gì được lấy

về sau người con thứ ba nhờ những món phù chú này mà lấy được công chúa (con gái vua.)

CÁC NHÀ ĐỪNG ĐỒ ĂNH NÊN BIẾT

Vì hiện bác-sĩ Montes, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiện ông lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydrosminone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Việt thư mà hỏi giá.

Cải lệ hạn chế việc bổ tù sự nay mới thi hành. — *Đông dương quan báo* kỳ mới rồi đăng nghị-định quan Toàn-quyền tuyên bố đạo chỉ-dụ của quan Giám quốc hạn chế việc bổ tù nợ như sau này:

« Điều thứ hai trong chỉ-dụ ngày 24 juillet 1893 nay bỏ khuyết như sau này:

« Thế nhưng mà về việc dân-sự và thương-sự, đối với người bản xứ cùng những người Á-tông theo luật như người bản xứ, thì chỉ khi nào người chủ nợ có thân cầu rõ ràng và trong lòng án có biên rõ là người mắc nợ chỉ tâm không trả thì sáu tòa án mới có thể cho phép cầu thúc thân thể.

Bất cứ về trường hợp nào và sau khi đã bị giam rồi người mắc nợ cũng có thể xin quan thẩm phán xử bằng cách thân cấp thân sản. »

Muốn mắc máy nói tại Hội chợ? — Phòng giấy Hội-đồng Hội-chợ đã có rằng hội đồng đã thương lượng với sở Bưu-điện về việc mắc máy nói tại Hội-chợ rồi, giá tiền mỗi đầu nói suốt trong kỳ Hội-chợ định là mười đồng. Giấy thuê đặt máy, sở Bưu điện chỉ nhận cho đến ngày 10 novembre là cùng hạn.

Tòa án Trùng-trị. — Sáng hôm nay tòa án Trùng-trị xử những việc sau này:

Lấy tiền công bỏ việc. — Đặng-v-Hanh ở nấu bếp cho M. Faurin-er vay tiền trước của chủ rồi làm được mấy bữa bỏ việc đi không nói gì với chủ cả. Kỳ chủ thưa thì khai rằng vì chủ đánh nên bỏ việc mà số tiền vay thì đã trừ vào tiền công hết rồi, vì lại hôm thôi việc hiện có nói với chủ. Song vì lời khai của Đặng-văn-Hanh không có gì làm bằng cớ nên tòa phạt 2 tháng tù và 24 quan.

Một tên hung lợn. — Hôm mồng 5 tháng tây trước, vào hồi 7 giờ tối, một người tên là Lê Minh tức Đan, đương ngồi uống nước chè ở hàng Lê-thị-Tác làng Bưởi thì bị tên Lê-văn-Kỳ tức Lư ở làng bên sanh cãi dao chém một nhát thật mạnh ở gần gáy. Khi người Kỳ quay lại thì lại bị một nhát nữa ở gần vai. Theo như lời khai của người bị đánh thì người ở trước tên Lê-văn-Kỳ có đưa giấy đến làng người Kỳ bị đi dân làng đuổi đánh, nên hắn thù tất cả mọi người làng Kỳ, lấp ai cũng đánh. Hỏi thì Lê-văn-Kỳ nhận có cầm dao đánh, nhưng khai là vì người Kỳ anh sự đánh trước nên giật dao đánh lại. Hiện người bị đánh phải vào nằm nhà thương mất hơn 20 ngày mà nay hãy còn đau. Vậy lại Lê-văn-Kỳ là đứa hung tợn xem nay nên tòa phạt 5 năm tù và 16 quan.

Ăn cắp ở chợ — Ng-văn-Bát bị linh một thám bắt được tháo tay vào tháng ăn cắp của một người bán hàng gạo tên là Đinh-thị-Bí 1 đồng bạc tiền Trinh, phải tòa phạt 3 tháng tù. Khi tuyên án, quan chánh án có bảo cho tên ấy biết rằng, hễ tên nữa bị phải đi biệt xứ nhưng thân-vì trước đã 7 lần can án rồi.

Bách khách không theo thể lệ xe hỏa. — Đoàn trong Kỳ nữ làm thuê ở hiệu buôn đi đường Hanoi Lạc-xây lấy vé ngang tư lại lên ngồi hạng ba, bị người kiểm soát vé bắt được làm biên bản. Hỏi thì người bị cáo khai rằng vì các toa hạng tư không còn chỗ ngồi có lên đứng ở ngoài toa hạng ba. Nhưng vì người kiểm soát khai là những toa hạng tư còn nhiều chỗ ngồi, nên tòa phạt M. Đoàn-trọng Khuê 100 quan.

Ăn cắp trên xe hỏa — Vũ-đình-Phúc làm nghề ca-ly bị thưa ăn cắp bốn đồng bạc của một người bách khách đi xe hỏa tên là Ng-văn-Dụng được ba vì xét không đủ chứng cớ.

Một người mất thám hối lộ. — Ng-v-Nuyện tức Boum Hoàng-v-Cải và Phạm-v-Sĩ đều là mật thám bị thưa nhận đi theo một người mật thám lấy đi lên tỉnh Bắc giang xét việc cướp thì có đặt điều đọa và khảo đả mấy người bị tình nghi về việc cướp rồi ăn của đút bọn ấy người thì 80 đồng người thì 70 đồng, người thì 90 đồng. Nhưng hỏi Nguyễn-đình-Nhuận là thừa phạm và Hoàng-v-Của Phạm-v-Sĩ là những thì đều không nhận lễ gì cả, Giám mỹ vẫn còn đương xét.

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ

Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê ô-tô lịch-sự 203 một ngày. Không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 0 p.30 một kilomètre, mà 200 km đi lượng thì 0 p.15 một cây.

TRUNG • BẮC • HỌC • HIỆU

Là trường tư thục của báo quán Trung-bắc mở ra qui-tắc theo như các trường Pháp Việt của Nhà nước.

«Buổi tối có một lớp dạy những người đã có bằng Sơ học Pháp-Việt để thi vào các trường cao-đẳng tiểu-học và một lớp dạy chữ Anglais và chữ Latin. Giấy xin học gửi đến hiệu trưởng ở 22 phố Nhà-thờ (rue Lamblot) Hanoi.

Lại mất cắp trên toa xe lửa. — Sáng thứ bảy vừa rồi, shuyến xe lửa Hanoi — Việt-trì lại mất cắp hai bị sợi bông, mà cách quân cắp lấy cũng y như chuyến mất cắp mấy hôm đem bận trước. Chúng cạy miếng chì gắn cửa toa ra, rồi lấn ba bị sợi xuống dọc đường trong khi xe đương chạy.

Khi người ta thấy cửa toa mất dấu chì gắn, liền cho người lội lại xét quả nhiên thấy cả ba bị sợi còn nằm ở dọc đường quân cắp chưa kịp lấy đi.

Trục xuất sinh ngoại. — Các người Khách Cam-Phat, Tsan-Pao-Thenh, Chui-Sieng-Khin, Hy-a-Pau, Thang-Lac, Dang-a-Rsong, Vong-Sam, Tsan-Sane, Leu-Vong Sang; Cuong-Say-Sang, Lê-ch-ău-Đinh dit Say-than-Thinh và Hoàng-văn-Tu dit Vong-hau-Si không có tổ ở nhất định ở Đông-dương vậy đều bị trục ra ngoài địa-hạt thuộc-địa.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi xin có lời thân-ái các cụ, các ông, các bà đã có lòng thương, gửi lời hỏi tin ấm, cho đồ phúng-viếng và đi đưa đám thân-phụ chúng tôi là:

ông LÊ-HUAN tức PẠCH LIÊN
hưởng-thọ 48 tuổi

hôm mồng một tạ vừa rồi.

Trong khi tang gia bối-rối, tất có nhiều điều sơ xuất, hoặc không kịp gửi giấy cáo-phó, xin các ngài lượng-thứ cho.

Có nỉ-tử: Lê-văn-Tiêu, Chưởng-bạ sở Thú y Bắc-kỳ.
Lê-v-Mai, phán sự tòa-sứ Hà-nam
cùng gia-quyến
74, phố trường Tiểu-học Hanoi kính tạ

Danh dự hội-tinh. — Những người có tên sau này đều được thưởng danh dự hội-tinh:

Bật tinh bạc hạng nhất (suite)

MM. Lê-trã Nha, coi lò Son-tây; Hoàng-văn-Ngôn, chánh-tổng Hưng-yên; Đặng-phúc Qui, chánh tổng Bắc-kạn, Phan-duy-Bình, tri-châu Lạng-sơn; Đinh-viết-Trụ quản khố-xanh Bắc-ninh; Đào-huy Yến, tuần phủ Hà-đông; Bùi-v-Hòm, chánh hương-hội Hải dương; Ng-duy-Lễ đội ro Phú thọ; Đặ g-quốc Giám, tri-huyện Lập thạch; Hoàng-văn-Long, linh khố xanh Phú-thọ. Ng-văn-Hải, chauffeur Thái-nguyên; Dương-đăng-Đệ chánh-tổng Hà-đông; Dương-văn-Sáng, chánh-tổng Lạng-sơn; Phan-ngọc-Toản, thư-ký lục lộ Bắc-kỳ; Ng-văn-Cảnh, thư-ký giấy thép Bắc-kỳ; Ng-trần-Nam thư-ký giấy thép Bắc-kỳ; Lâu thảo Yên, xã-toàn Cao-bằng; Vy-chính Bang, xã-đoàn Monay; Lê-văn-Chiêu, tổng-đoàn Lao-kay; Ng-v-Ết-Tá, xã đoàn Lạng-sơn; Đặng-Tế, quản mèo Lai-châu; Hoàng-thiện-Chương, châu đoàn Lạng sơn; Lê-bá-Phang, tổng đoàn Lao-kay; Hoàng-văn Lương, làm ruộng ở Cao bằng; Long-văn-Thọ, tổng-đoàn Haipong.

(Còn nữa)

Ăn cắp của chủ. — Ngày 15 Octobre mới rồi một người đến bà là Bành-thị Lan ở phố Mới có trình sở cảm hàng Đậu rằng một đêm đầy tớ tên là Ng văn-Qui, 13 tuổi, nay trả lấy trộm một món tiền là 35$ rồi trốn đi mất. Nay sở mật thám đã tìm thấy tên Qui tức là Tợy, nhưng tiền tiêu còn có 13p. thôi. Ngày mai sẽ giải tên Qui đi phải phạt 3 tháng tù về tội ăn trộm 100p. của chủ.

Ai muốn nuôi người ở. — Đêm hôm qua linh sảnh-sát đi tuần bắt được hai đứa tình nghi mà không có giấy cho nước, không có nghề nghiệp gì thì đã bắt giải về sở để xét cho rõ.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule de Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên dò bảng được như thế thì mới khỏi nhầm.

8023

Đã in xong lịch năm 1927 rồi. — Xin kính-cáo để các nhà đại công-thương cùng các tư gia xa gần biết là lịch năm 1927 của bản-quán đã in xong, vậy ai muốn mua buôn hay mua lẻ thì xin kíp đến bản-quán mà chọn các kiểu vẽ, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta trọn hết mất.

Sau đây bản-quán xin thi ân ngày mồng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các ngài xét thì đã biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào:

FÉVRIER

2

MERCREDI

Purification

Fête du nouvel An annam.

1er jour du 1er mois de Đinh-Mão

大月正
Kiến Nhâm-dần — Sóc Đinh-mão
壹初
Ngày Đinh-mão
Hành-Hỏa — Sao-Bích — Trực-Mãn
Kị: Xuyên tỉnh — Khai-trí Lộ-phát — Ngũ-khuyển
TIẾT NGUYÊN-ĐÁN
Công-lý nên dùng giờ Tí, giờ Sửu hoặc giờ Dần, điều được thường - cát. Tuyệt kháh nên dùng giờ Dậu, giờ Tuất hoặc giờ Ngọ. Đi về phương bắc thì đón được mai - khi hoặc đi về phương tây thì đón được tài thần.

Giá lịch của bản-quán bán như sau này:

Từ 100 trở lên. . .	0$ 35 một
Từ 50 đến 99 . . .	0 40 »
Từ 1 đến 49 . . .	0 45 »
Tiền cước.	0 25 »
Tiền bán chương trình được	34 , 0
Cộng cả là	866$ 00

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ tưởng nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn hỏi gì, xin cứ viết thư về cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này:

M. Bùi-xuân-Thảo
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Nạn ô-tô. — Ngày hôm 16 vừa rồi 2 giờ chiều, chiếc ô-tô số T. 3469, do M. Bru-steand ở số 3 gần trường Bưởi rầm máy, khi đi xuống đường Quan-thánh đến ngang cửa đường 33 thì đụng phải cái xe-đạp của M. Bồ-văn-Chín làm khán-hộ ở nhà thương cũ, gẫy cả tay trở xuống, người bị sây sát nhưng không can chi, duy chỉ chiếc xe đạp bị gẫy.

Lại ngày hôm qua vào buổi trưa, ở trên đường đê bảo sanh trại Bách-thú có một chiếc ô-tô số T. 343 của M. Trần-v-Giác ở số 24 phố Richaud đi trên Bưởi về, muốn tránh một cái xe bò sắp đi trên đê xuống trại hàng hoa, thì bị trụ xuống rãnh bên cạnh đường và đâm phải một cái nhà lá, may người không can chi.

Mất trộm — M. Tonis Joseph làm tại sở Hỏa-xa phía Bắc ở đường Henri d'Orléans bị kẻ trộm vào nhà cây bốm lấy mất đồ vật đáng giá 165$ 86.

VIỆC PHỤ-TRÚC ĐÊ

Nói đề các nhà thầu-khoán được biết rằng sắp có đấu giá các việc phụ-trúc đê.

Những việc ấy sẽ chia ra từng lô, mỗi lô đáng giá độ 20.000 cho đến 40.000 đồng bạc. Trong khi đang làm, sẽ năng trả tiền cho các chủ thầu luôn.

Các nhà thầu-khoán muốn biết các lô và các thể-lệ làm thế nào, thì đến tỉnh lỵ các tỉnh có việc, hay là đến tòa Công-chính, Hanoi (sở trị-thủy) mà hỏi. Bổ thầu thì cũng đến các nơi ấy, đến ngày 25 octobre thì hết hạn. Chương-trình các cách-thức làm việc, làm bằng tiếng Pháp và tiếng Annam, ai xin sẽ cho một bản. 5.921

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . . 0$ 15
Tiền cước thường . . 0 , 05
Tiền cước Recommandé thêm . . . . . 0 , 10

Thư và mandat gởi cho:

M. Lê-NGUYÊN-Ức
61-63, Rue du Coton
HANOI

1701

Các tin vặt. — Nguyễn-xuân-Hy 27 tuổi quán làng Thái-ninh (Thái-bình) và Nguyễn-thị-xuân 16 tuổi ở nhà 38 phố hàng Cá bị kiện là đồ trộm con gái vị thành niên và ăn cắp đồ vật giá đáng 160 đồng của M. Nguyễn-uy Bình thì đã phải bắt đề xét. — Số mật-thám đã cho xét hỏi về việc Mme Lê-thị-Kỳ 31 tuổi ở hàng Buồm số 112 thưa mất trộm một cuốn hạt vàng đáng giá 48 đồng.

Tin sau cùng

Ngày 16 Octobre

Việc thợ mỏ ở nước Anh

Hội đồng trị-an thợ mỏ quyết nghỉ hết sức chống cự lại với các chủ mỏ.

Một trận bão dữ dội

Ở Nhật có tin rằng vì một trận bão mà ở lạch bể Lepérouse đắm mất 12 chiếc tàu, 50 người chết đuối.

Tại cuộc hội nghị của đảng xã hội cấp tiến nước Pháp

Hội đồng đã cử M. Maurice Sarraut làm chánh đảng xã hội cấp tiến. M. Maurice Sarraut có sóng bố rằng đảng chỉ nhận chức lấy trong hạn một năm mà thôi.

(Indopacifi)

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Buổi hát giúp đồng bào bị lụt. — Bản báo tiếp được bài sau này:

Tối 7 giờ 9 octobre vừa rồi, hội Bắc kỳ Thanh-niên Hải-phòng chúng tôi đã đề ra vở hát « Hiền-thê nghĩa-bể » giúp anh em đồng-bào bị lụt. Tiền bán vé được . . . . . 832$ 00
Tiền bán chương trình được 34 , 0
Cộng cả là . . . . 866$ 00

Chúng tôi đã mang cả món tiền ấy lên nộp quan Đốc-lý để ngài chuyển lên Hội-đồng Cứu-tế Hà-nội, song ngài nhất định bắt hội chúng tôi phải nhận lấy 66$ 00 để chi các món tiền thuê hai vai đào và tạp phí trong 21 ngày luyện tập về « Hiền-thê nghĩa-bể ».

Thế là hội Bắc-kỳ Thanh-niên Hải, phòng chúng tôi đã được một món tiền là 830 p. 00 giúp anh em đồng-bào trong khi hoạn nạn.

Chúng tôi sở dĩ tổ-chức được buổi hát vừa rồi cũng nhờ có: ông Bùi-Nọc làm việc tại nhà Đèng pháp ngân-hàng đã hết lòng ra công luyện tập trong 21 ngày dòng dã, không hề vắng mặt một ngày nào;

Ông Simon làm ở nhà Dessours et Carbaud cũng thế;

Ban trị-sự hội Tri-tri đã cho mượn hội-quán để luyện tập;

Ông Ng-văn-Tập, ông Ng-thừa-Đạt, ông Vũ-văn-Thanh và ô. ô Bằng (nhà hiệu xe đạp) đã ra công đi bán vé cho hội và cho mượn ô-tô đi cổ-động;

Ông Đoàn-khắc Long đã cho phép hai vai đào ra hát giúp;

Ông quản Nghệ, ông Đặng-văn-Ngão, ông phủ Kỳ đã cho mượn các đồ bài trí sông quần áo nữ cho các vai hát;

Ông chủ xe Máy-đèn đã cho điện 500 ngọn đèn trước của nhà hát;

Ông Ng-văn-Vinh và ông Nguyễn-văn-Minh ở nhà in đã giúp về việc in chương-trình và các bạch.

Quý hóa thay lấm lòng nhiệt thành của các ông.

Hội Bắc-kỳ Thanh-niên chúng tôi không biết nói thế nào cho xiết lòng cảm ơn của chúng tôi đối với các ông đành để lấy thêm một món tiền khá nữa để giúp anh em trong cơ hội này.

Xin bà con cũng sẽ đem lòng tán thành mà giúp hội chúng tôi như lần vừa rồi, thì chúng tôi mới có thể về trên quả phúc được.

Mong lắm thay! Mong lắm thay!

Hội Bắc-kỳ Thanh-niên hải cảo.

Con nhà ai? — Đặng-thị-Thường 27 tuổi nhà ở phố Marine bến Bạch-lý thấy một cửa trở con gái độ 6 tuổi lạc đi ngoài đường thì gọi vào nhà cho ăn uống và hỏi căn nước, nhưng nó nói chưa nói nên không ai rõ nhà cửa và cha mẹ nó ở đâu cả. Sau thị Thường dẫn nó lại nó cầm và tính người gửi nuôi nó cho đến khi thân-nhân nó đến tìm về thì trao giả.

Mất trộm. — Lương Manc Sane, thầu-khoán nhà ở đường Bonnal số 121 mất trộm quần áo và đồ vật đáng giá 128 đồng bạc thì đã làm đơn trình sở cảm.

Bỏ quên trên xe. — Vũ-thị-Mão 19 tuổi, buôn bán, ở sau sở xi-măng đi xe không nhớ sổ bỏ quên một cái áo dài bằng lụa thâm và chiếc khăn ba-ga.

Bộ vào tòn ăn. — Những việc sau này phải để vào tòa án để xét nghĩ:

Đỗ-Thịnh 33 tuổi làm chạy giấy cho sở Ateliers Maritimes bị thưa lường dáo 3.6 của sở ấy.

Trần-trọng-Tư 25 tuổi làm cu-li nhà ở phố Maréchal Pétain bị thưa lường dáo đỗ xe đáng giá 8 đồng bạc của hiệu Kong Yeck.

Ng-văn-Tỷ 18 tuổi làm bếp ở quán khẩu và Ng-thị-Hai 39 tuổi làm nghề chèo đò bị thưa ăn cắp 17 con sợi đáng giá 10 đồng bạc của hiệu Sion Chéong.

Trốn không thoát. — Đỗ-văn-Thúy tức Ty 29 tuổi là phó-lý làng Vũ-thương thuộc tỉnh Hải-dương can án một năm tù và phải trục-lý về tội đánh người lấy của thì vừa rồi linh mật-thám đã bắt được tống giam để hầu xét.

Trẻ con lạc. — Ng-thị-Cải 30 tuổi, nhà ở Gia-viên có đứa con gái nhỏ tên là Ng-thị Tý 11 tuổi lạc đi đâu mất chưa tìm thấy. Thị Cải đã làm đơn trình lại sở Cảm.

Chó nhà ai? — Có một con chó tây to nhớn, lông vàng, lạc vào một nhà người Tây ở đường Lanh-Tray thì cũng nhà đã bắt đem lên trình sở Cảm để nuôi ở nhà nước sáu-vật của thành-phố.

Đánh mất vàng. — Một cô con gái lên tám tuổi, con chú A Senh 32 tuổi nhà số 79 phố Cầu-cho, có đi ở bờ đường cửa nhà mình đánh rơi mất sợi dây truyền có quí tìm chẳng thấy vàng đáng giá năm chục bạc.

Giải ra ngoại-châu. — Ngày hôm qua linh cảnh-sát bắt được hai tên ăn mày đi trong thành phố thì đã điệu sở về sở Cảm để giải ra ngoại-châu.

Thuyền đắm. — Hồ 17 giờ ngày 14 Octobre một chiếc thuyền của tên Đỗ-văn-Nhỡ 36 tuổi ở làng may bị chiếc ca-nô máy số 1231 của sở Thương Viện-đông do tài-xế Ng-văn-Khế bẻ lái va phải thành đắm ở khúc sông Si-mang. Những thấy-thủ của chiếc thuyền bị đắm đều lên bờ được cả.

Bắt nạt đàn-bà. — Vì một chuyện mua bán chi đó, Hoàng-Khang làm nghề nấu hủ-tiếu ở số nhà 96 phố Maréchal Pétain gây sự đánh người bán rau Trần-thị-Tâm ở Au-tơ-rang bị nhiều vết thương và xúc-phạm 27 đồng bạc cùng hai chiếc vé xe đạp. Thị Tâm cũng chẳng để phải đến đơn kiện tên Khang tại sở Cảm.

PÁC NINH

Tin mưa màng. — Năm nay tỉnh Bắc-ninh ngập lụt công sâu mà hại rất lớn, thứ nhất về vàng tức hữu-ngạn sông Đuống theo dọc đường cái cho đến Cầu-giang, thiệt hại to lắm. Ai cũng phàn nàn là năm nay làm ruộng giá ăn rất nặn đối người: Tốn công hạ cần, cấy đi cấy lại biết mấy lần, mà bỗ ra mấy lần lòng hoài-vọng của nông dân cũng như ngọn nước đẹp-đẽn nay lên mai xuống, cấy là ngập ngập lại cấy, mà không vẫn hoàn không, chẳng sao cứng rơi vải lời được.

Giá hẵn như những nơi nước ngập sâu, đành là mười phần bỏ cả, không hi-vọng gì năm nay, thì ra một nẻ, vì dân lại còn nhờ được lương cứu-tế, may cũng được ngày tháng qua lần, mà không lỗn hai về tiền tái-giá tam giá. Ở vùng Bắc-ninh này thì lại khác, nước lên lên xuống xuống, như đùa bỡn dân, thành ra cứ theo đuổi mãi.

Lần cấy sau cùng này là để đến « tam-tứ giả » rồi thế mà trận mưa tai hại mới mười hôm nay lại làm cho ngập hết. Thế là xong lần này tới chịu, kiệt hết vốn rồi, người thì thiếu lương tiền-bè thiếu cỗ, mà thì mua lợn mười đồng một trăm; tiền đâu mà mua, mua cũng không có. Bao nhiêu công sức đã đổ ra đồng rồi, còn gì mà sẽ nữa!

Đến ăn buổi sáng, lo buổi chiều cũng chưa chắc đã xong. Rứ có cấy ra nữa thì ăn thua gì, nay đã thăng chín khi giới đã lạnh lắm rồi, lúa cấy không thể lên được, mà có lên được, lúc đó ra cũng không thành bông. Nương mà mùa quê hay không đã rưng-rưng, thôi thì nhất nhanh nằm lấy không mọc rơi, vài ba gốc lúa ăng, gọi là dâm xuống để về sau lấy rơm cho trâu bò ăn, lấy đa đã mà thôi nữa, vì đồng lụt trả có cũng phải trả hết. Còn người thì chưa biết tính sao? Lấy gì mà ăn cho sống từ nay đến mùa chiêm may ra số lắm. Suy lượng hết tiền không, cứa nhà đã nát, thật là thê-thảm vô cùng! Mong quan trên cũng thấu đến tình, mà hội-đồng cứu-tế cũng nên chú-ý.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Nous croyons qu'il avait simplement étudié en Hollande pour être aubergiste. Ce gredin de l'ordre composite était, selon les probabilités, quelque flamand de Lille en Flandre, français à Paris, belge à Bruxelles, commodément à cheval sur deux frontières. Sa prouesse à Waterloo, on la connaît. Comme on voit, il l'exagérait un peu. Le flux et le reflux, le méandre, l'aventure, était l'élément de son existence; conscience de thérèse entraîne vie décousue; et vraisemblablement, à l'orageuse époque du 18 juin 1815, Thénardier appartenait à cette variété de cantiniers maraudeurs dont nous avons parlé, battant l'estrade, vendant à ceux-ci, volant ceux-là et roulant en famille, homme, femme et enfants, dans quelque carriole holteuse, à la suite des troupes en marche, avec l'instinct de se rattacher toujours à l'armée victorieuse. Cette campagne faite, ayant comme il disait, « du quibus », il était venu ouvrir gargote à Montfermeil.

Ce quibus, composé des bourses et des montres, des bagues d'or et des croix d'argent résolûtes au temps de la moisson dans les sillons ensemencés de cadavres, ne faisait pas un gros total et n'avait pas mené bien loin ce vivandier passé gargotier.

Thénardier avait ce je ne sais quoi de rectiligne dans le geste qui, avec un juron, rappelle la caserne et, avec un signe de croix, le séminaire. Il était beau parleur. Il se laissait croire savant. Néanmoins, le maître d'école avait remarqué qu'il faisait « des cuirs ». Il composait la carte à payer des voyageurs avec supériorité, mais des yeux exercés y trouvaient parfois des fautes d'orthographe. Thénardier était sournois, gourmand, fâneur et habile. Il ne dédaignait pas ses servantes, ce qui faisait que sa femme n'en avait plus. Cette géante était jalouse. Il lui semblait que ce petit homme maigre et jaune devait être l'objet de la convoitise universelle.

Thénardier, par-dessus tout, homme d'astuce et d'équilibre, était un coquin du genre tempéré. Cette espèce est la pire; l'hypocrisie s'y mêle.

Ce n'est pas que Thénardier ne fut dans l'occasion capable de colère au moins autant que sa femme; mais cela était très rare, et dans ces moments-là, comme il en voulait au genre humain tout entier, comme il avait en lui une profonde fournaise de haine, comme il était de ces gens qui se vergent perpétuellement, qui accusent tout ce qui passe devant eux de tout ce qui est tombé sur eux, et qui sont toujours prêts à jeter sur le premier venu, comme le ultime grief, le total des déceptions, des banqueroutes et des calamités de leur vie, comme tout ce levain se soulevait en lui et lui bouillonnait dans la bouche et dans les yeux, il était épouvantable. Malheur à qui passait sous sa fureur alors!

Outre toutes ses autres qualités, Thénardier était attentif et pénétrant, silencieux ou bavard à l'occasion, et toujours avec une haute intelligence. Il avait quelque chose du regard des marins accoutumés à cligner des yeux dans les lunettes d'approche. Thénardier était un homme d'état.

Tout nouveau venu qui entrait dans la gargote disait en voyant la Thénardier: Voilà le maître de la maison. Erreur. Elle n'était même pas la maîtresse. Le maître et la maîtresse, c'était le mari. Elle faisait, il créait. Il dirigeait tout par une sorte d'action magnétique invisible et continuelle. Un mot lui suffisait, quelquefois un signe; le mastodonte obéissait. Le Thénardier était pour la Thénardier, sans qu'elle s'en rendît trop compte, une espèce d'être particulier et souverain. Elle avait les vertus de sa façon d'être; jamais, cet-elle été en dissentiment sur un détail avec « monsieur Thénardier », hypothèse du reste inadmissible, elle n'eût donné publiquement tort à son mari, sur quoi que ce soit. Jamais elle n'eût commis « devant des étrangers » cette faute que font si souvent les femmes, et qu'on appelle, en langage parlementaire: découvrir la couronne. Quoique leur accord n'eût pour résultat que le mal, il y avait de la contemplation dans la soumission de la Thénardier à son mari. Cette montagne de bruit et de chair se mouvait sous le petit doigt de ce desporte frêle. C'était, vu par son côté naïf et grotesque, cette grande chose universelle: l'adoration de la matière pour l'esprit; car de certaines laideurs ont leur raison d'être dans les profondeurs mêmes de la beauté éternelle. Il y avait de l'inconnu dans Thénardier; de là l'empire absolu de cet homme sur cette femme. A de certains moments, elle le voyait comme une chandelle allumée: dans d'autres, elle le sentait comme une griffe.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Là bộ tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

Tiếp theo

Cứ ý trước giả thì nó đã có sang Hà-lan để học nghề bán cơm hàng. Chừng thì nó là một người đất *Flandres* mà ở thành *Lille*, ở Ba-lê thì nó xưng là người Pháp, mà ở Bưu-xen thì nó xưng là người Bỉ, hai chân hai bên địa-giới, thật là tiện. Còn cái thủ-đoạn của nó ở Hoa-tiết-lô thì độc-giả biết rồi. Nó nói ngoa lên một chút như thế, cho nó to câu chuyện. Tổng lại nó là một đứa đã lên bổng xuống trầm, gian-nan lắt-léo, kiếm ăn những cách ái-ngại. Lương-tâm tiêu-duyệt, sinh hoạt kì-khôi. Nghe chừng thì giữa cái buổi chiến-tranh lục đục, vào thời cái trận hồm 18 tháng sáu năm 1815, thì nó chính vào cái hạng đi theo nhà quân bán hàng, vừa ăn cắp nhận thể. Lấy của người này bán cho người kia, đem cả bầu đoàn thê-tử đi theo một cái xe hàng khắp khểnh, bên quán nào thắng, thì về bên ấy. Ở trận đó về, sản có vốn, nó mới đến mở ngôi hàng cơm rượu ở đất *Montfermeil*.

Cái vốn ấy, nào là những túi bạc những đồng-hồ, nhẫn vàng, mề-đay bạc, nó đã hội được ở trong đất trận trong lúc thấy phơi máu chảy, cộng lại cũng không được là bao, chẳng mấy lâu đã cạn.

Gã *Thénardier* trong dáng-điệu có một vẻ sừng-sững đặc-biệt, chỉ thêm một câu nói tục vào thì hóa ngay ra anh linh, mà thêm một cái dấu câu-rút vào thì hóa ngay ra ông cổ đạo. Được cái thành nói. Nó đã khéo để yên cho người ta bảo nó là bậc học-thức. Nhưng thầy-giáo trong bản-xã đã có ý nhận nhiều lần nó nói sai mẹo, nối vần không phải phép. Khi nó cầm bút tính tiền hàng kê đơn cho khách qua đường thì thật là ra dáng, nhưng ai sành mắt đọc qua còn thấy những chữ viết sai nhan-nhản. Thằng ấy có tính xỏ-ngầm, tham ăn, làm biếng, mà lại khôn-ngoan. Con đỏ nó không chê, cho nên vợ nó không nuôi con đỏ nữa. Thì ra con voi cái ấy cũng có ghen-tuông. Đã hình như mụ cho cái thằng chồng gày-gò vàng bủng của nó, bao nhiêu đàn-bà con gái nom thấy cũng phải rỏ dãi.

Thằng *Thénardier* có một cái tài tuyệt-đối là gian-giảo mà lại khéo ở ra người phải-chăng. Cái giống gian có chừng độ ấy là giống gian ghê nhất, bởi vì nó gian mà lại giả vờ chân-thật.

Nói thế không phải nghĩa là nó không biết nóng-nảy giận-dỗi, khi ngộ thời thì nó cũng biết giở ngón hung tàn ra, it ra cũng bằng con vợ nó. Nhưng mà họa là mới có khi thế, mà những khi ấy thì nó oán là nó oán chung cả nhân-loại, trong lòng nó vẫn đầy chứa một tấm hiềm-thù như lửa cháy, nó là một thằng lúc nào cũng hờn cũng ghét nhân-gian, phàm bao nhiêu những việc tai-họa rủi-ro nó đã gặp phải, ấy là nó đổ tội cho hết thảy mọi người, bất cứ ai đi qua mặt nó, là có phần trách-nhiệm trong cái tội ấy cả, phút nào nó cũng sẵn lòng nhảy xổ ra mà xâu xé cái người vô phúc đứng trước mặt nó, để mà báo-thù lại vào cái người bất-hạnh ấy, hết cả bao nhiêu những sự lỗ-lãng, những điều bất đắc chí, những việc tình sai, những điều thua-lỗ, những tai-nạn của nó xưa nay. Khi nào mà bấy nhiêu cái mầm gian-hỗ cùng ở trong ruột nó bốc lên, sôi lên sùng-sục ở trong cái miệng chửi, ở trong con mắt lườm của nó, thì thật là ghê-gớm. Hại thay cho ai chẳng may mà gặp nó bấy giờ!

Ngoại-giả những đức-tính ấy, thằng *Thénardier* lại còn được một nết ỷ-từ mà tính mất lắm, lúc nào nên lì-lì thì nó lì-lì, mà lúc nào nên liến-thoắng thì nó liến thoắng, thật là nó khéo phân khả-phủ. Cái mặt nó nhìn tự-hồ con mắt những nhà thầy-thủ hiếng mắt mà nghề ống đòm đã quen. *Thénardier* thật là có tư-cách một nhà chính-trị.

Ai ở xa đâu đến, mới thoạt bước vào hàng mà nhìn thấy con vợ nó, thì phải nói rằng: Đây là chủ-nhân. Lầm. Gọi là chủ-bà cũng không được. Chủ-ông, chủ-bà cũng là thằng chồng. Con vợ làm, nhưng do ở thằng chồng nghĩ ra. Thằng chồng tự-bỏ có một cái thế-lực huyền-bí như một cái lực từ điện gì do trong óc nó tiết ra. Lúc nào cũng có, mà không ai nom thấy, như một cái dây vô-hình để nó cầm tay mà sai khiến con vợ nó. Nó muốn cái gì nó chỉ nói một tiếng, hoặc ra hiệu một cái mà thôi. Con voi kia tự dưng là phải làm, phải tuân mệnh. Mụ *Thénardier* không vỗ ra vì lẽ gì mà coi chồng như một giống người đặc biệt, có uy như một ông vua ông thần. Cũng là một cái đức-tính riêng của người đàn-bà ấy. Giả sử muốn một khi mụ có điều gì không hợp với ý chồng, đó là nói thí-dụ mà thôi, chứ không bao giờ lại có thế được, thì mụ cũng không dám công nhiên mà bảo rằng « Ông *Thénardier* » nhà mụ là không phải. Không hề bao giờ, có mặt người ngoài mà mụ lại phạm đến cái lỗi đó, tuy là một lỗi rất thường của đám phụ-nữ, trong tiếng riêng dùng ở các nơi nghị-viện thường gọi là cái lỗi để hở cơ cho Nhà-Vàng chỉ chỉnh-phủ. Tuy cái thuận vợ thuận chồng đó, tổng-lại chỉ kết quả nên việc ác mà thôi, nhưng xét trong cái nết thuận của mụ *Thénardier* cũng có một vẻ kính thờ chồng rất là đáng trọng. Thì ra cái núi thịt luôn luôn quác mồm nổ bọng đó, mà nên một cái máy để cho ngón tay của thằng léo-khoèo kia nó muốn giật dây cho chạy thế nào cũng được. Tâm thường như vậy, mà chính đó là cái lẽ rất cao tương khắp thiên-hạ: vật-chất bao giờ cũng phải sợ tinh-thần. Duy ở đây thì chỉ tế cao-thượng đó hiện hình ra một cách lùn-chùn thô-bỉ mà thôi. Cũng có cái xấu mà thuần thiên-lý, trời đất cho nó ở trong những nơi thâm-cùng cái thông-lôn mỹ-lệ chí-lý vậy. Trong thằng *Thénardier* có điều vô khả-giải; bởi cái vô khả-giải đó mà nó khiến nỗi được con mụ kia. Có lúc mụ coi chồng mụ như là một cây nến thắp; cũng có khi thì mụ cảm-giác thấy nó như là cái vuốt cọp ở đâu sau gáy.

(Còn nữa)

Luận chính-thống

(Trích dịch Âm-bỉng thời-báo tân)

(Tiếp theo)

Hai là bởi bẩm nhe, họ cho đế vương là thánh thần, cho là trong nước không nên lúc nào là không có thánh thần, và lại không một lúc nào là không có thánh thần. Đương buổi không có thánh thần, thì không về là loạn thần, là tặc tử, là trộm giặc, là chó khó mèo lạc, là rợ mọi, tất phải lần lần, rồ sang bái khẩn lễ bảo là thánh thần; đợi ở buổi nhiều thánh thần, thì trong đám các ông thánh, ông thần, chọn lấy một thánh một thần rồi sắp hàng qui lạy, dập đầu xuống đất, bảo đó mới thật là thánh thần, còn ra thì toàn là loạn thần, là tặc tử, là trộm giặc, là chó khó mèo lạc, là thù hằn, là rợ mọi, mà sách của người kia chép thì tôn là thánh thần. Thậm chí cũng là một người, rủng là một sớm, ngày nay thì cho là loạn thần, là tặc tử, là trộm giặc, là chó khó mèo lạc, là thù hằn, là rợ mọi, mà ngày mai thì tôn là thánh thần. Này thánh thần cứ là thánh thần, loạn thần cứ là tặc tử cứ là loạn thần tặc tử, trộm giặc cứ là trộm giặc, chó khó mèo lạc cứ là chó khó mèo lạc, rợ mọi cứ là rợ mọi, nhưng cách khác nhau, xa biệt là mấy nghìn dặm, trông một cái thì biết ngay, không tài nào lẫn lộn được. Cũng không có thể một người mà sớm chiều cả hai đường được. Tóm lại, có câu: « Được là vua, thua là giặc », đó là cái câu vàng cái thước ngọc mà các nhà làm sử vẫn giữ để bình phẩm các đế vương. Lấy nhân nghĩa được lòng dân, thế là vua, tranh cướp tàn bạo làm bề dân, thế là giặc, đã là vua rồi không có thể biến hình đổi dạng thế nào mà hóa ra giặc, đã là giặc rồi cũng không có thể biến hình đổi dạng mà hóa ra vua. Như người nhân Mỹ chống người Anh mà độc lập, thế là được là vua, cho không phải là giặc; cho rằng làm không được việc, như nước Phi luật-tân chống nước Mỹ, nước Bồ-á chống nước Anh, cũng cả ai dám bảo là giặc đâu. Người nhà Nguyên sang đánh nước Nhật-bản thế là thua, là giặc, chớ không phải là vua; cho dù là không thua nữa, như Mông-cổ gửi xéo nước Nga-la-tư, nắm được chủ quyền đến mấy trăm năm cũng cố ai chịu nhận là vua đâu. Trung-quốc thì khác thế, như Ngột-Triệt và Hoàn-nhan-Lương, sở Tống thì gọi là giặc tặc rợ là thế, mà sở Kim thì gọi là mỗ tổ mỗ hoàng đế mà hai bộ sử ấy đều là tay người Trung-quốc viết ra. Chu-Ôn và Yên-vương-Lệ, trước thì chép là làm phản, chép là làm giặc, mà sau thì chép là mỗ-tổ, mỗ hoàng đế. Bởi thế mà nói, thì ta lại ngậm ngùi thương thay cho Hung-nô, Mãn-thất, Đột-quyết và Hồi-lợi, thương thay cho Lưu-An nhà Hán, Bát-vương nhà Tấn và Thần-Bảo nhà Minh, thương thay cho Trương-quan-Kiệt, Đồng-Trác, Hoàn-Ôn, Tô-Tuấn, Hầu Cảnh, An-lộc-Sơn, Chu-Tỷ và Ngô-tam Quế, thương thay cho Trần-thiếp, Ngô-quảng, Đậu-kiến-Đức, Vương tuế-Sung, Hoàng-Sào, Trương-sĩ Thành, Trần-hữu-Lượng, Trương-thắng-Trung, Lý tự-Thành và Hồng-tú-toàn, bọn ấy cách với thánh thần, cái gì một tý thôi, giờ được ấp may mới sướt, bước lên được một bọc nữa, thì lo gì sẽ chả bỗ đói sau ai ấy dâng cái danh hiệu là thánh thần văn võ mỗ-tổ, mỗ hoàng-đế ư, có dám chê bai, thì đã khắp vào tội đại nghịch bất đạo. Đó không phải là tự nói quá lời đâu, thử nghĩ xem, đức hạnh của Chu nguyên-Chương (Minh thái-tổ) so bằng Đậu-kiến Đức không; tài lược của Liêu-Dã (Lương-Thái-tổ) có bằng Vương Mãng không; công nghiệp của Triệu-khuông Dận (Tống Thái-tổ) có bằng Hạng-Võ không; sức mạnh của Lý-lộ-Cáo (Hậu-Đường Thái-tổ) có bằng Mặc-đặc không; Dương-Kiên (tức Văn-tiên) tuyên nước có lên bằng Lý-nguyên-Hạo không; Chu-Ôn (Hậu Tấn-thái-tổ) công đức có rộng bằng Đông-Á-Toàn không; thế mà trong lịch sử mấy nghìn năm, vẫn cứ chép là thánh là thần là Hoàng đế; ta không hiểu nói thế nào, chỉ gọi là may với không may mà thôi. Thế thì ra sử Trung-quốc, là kho thế lợi, sử mà như thế, thật là bèn loài người làm muông chim, mà cái bả nhỏ nên sử bỏ bỏ lên rằng đó là đạo thường của giời đất, luận lý của loài người, là cái cốt gốc để dựng nước, là cái hàng rào để giữ dân. Á nào ra chẳng ghét bọn bất nhân đối sai lầm, là bỏ bước mất tự-do công của quốc dân và độc lại đến bao nhiêu đời sau, mà nết sử sự tuyệt đi!

(Còn nữa) X. dịch thuật

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Ngày 23 octobre. — Tại phòng Hội-đồng tòa Đốc-lý Hanoi sẽ gọi lĩnh trưng những việc sau này:

Hồi 9 giờ 30: Trưng sơn cho các người Âu và sau người annam giữ tại nhà thương, nhà thương con gái, nhà thương lây sản thành phố Haiphong từ 1er janvier 1927 tới 31 décembre 1928.

Hồi 9 giờ 45: Trưng cấp các giấy in cho thành phố Haiphong dùng từ 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928

Hồi 10 giờ: Trưng việc chụp ảnh để giám vào thẻ căn-cước của các người ở Haiphong và vào sổ này của các người hồi hộp từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ 15: Trưng cấp các vị thuốc và việc bưởi thuốc cho sở Y-tế của thành phố Haiphong từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928

Hồi 10 giờ 30: Trưng cấp thóc, rơm gạo, khoai, sắn để nuôi lợn ngoài sở Lục-lộ thành phố và sở Đốc-lý từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ 45: Trưng cấp dầu essence và dầu mỡ dùng cho các sở của thành phố Haiphong từ ngày 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Hồi 11 giờ: Trưng cấp thịt bò, bánh tây, trứng, cà các thứ quả dùng để nuôi các loài vật tại vườn bách thú Lạch-tray ở Haiphong từ ngày 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Các sở điền lệ đến để tại tòa Đốc-lý Haiphong.

Ngày thứ hai 25 octobre 1926 — Hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá làm một cái nhà ăn và một nhà tắm cho trường nam Sư-phạm Hanoi. Việc này trước định vào 13 septembre nay hoãn đến 25 octobre 1926.

Ngày 27 octobre 1926 hồi 15 giờ. — Tại nha Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lĩnh-trưng các sổ và giấy in cho các sở Thương-chính trong năm 1927. Tiền lĩnh trưng phải khai bằng bạc và bằng xu.

Điều lệ để tại tòa ba nha Thương-chính Hanoi và phòng kế-toán nha Thương-chính Saigon.

Ngày thứ ba 27 octobre 1926 — Hồi 13 giờ tại nha Thương-chính Hanoi và Saigon cho lĩnh-trưng việc in sổ và bán các giấy in dùng trong sở Thương-chính năm 1927. Tiền bán phải tính bằng bạc và xu.

Điều lệ để tại sở Thương-chính Haiphong.

Ngày 28 octobre 1926 hồi 9 giờ. — Tại dọc Bến-xa phía Bắc, ở nhà ga Hà-nội gọi lĩnh trưng cho các đoạn hỏa-xa phía Bắc ở Hà-nội và Trung-kỳ trung-trung ở Tourane.

Lô thứ nhất. — Bảy vạn bốn nghìn kilos (74.000 k.) dầu để lau trục bánh xe.

Lô thứ hai. — Sáu vạn sáu nghìn kilos (66.000 k.) dầu để lau các ổ trục máy.

Các giấy mở về việc lĩnh trưng này đã tại phòng giấy ông ký-sư chính đọc hỏa-xa phía Bắc (Bureau de l'Ingénieur Chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord gare Hanoi) và phòng giấy ông chánh ở Hàng-hải (Service Maritime du Tonkin) tại Haiphong.

Ngày 3, 6 và 9 novembre 1926. — Hồi 8 giờ sáng tại sở Kiểm-lâm Hanoi bán đấu giá mấy khu rừng của sở Công-sản.

Rừng tỉnh Phú-thọ và Tuyên-quang thì bán vào ngày 3 novembre

Rừng tỉnh Hải-ninh và Quảng-yên (trừ đảo La Table không kể) thì bán vào ngày 6 novembre.

Và rừng đảo La Table thì bán vào ngày 9 novembre.

Mỗi đơn xin đấu giá chỉ được mua một khu mà thôi.

Ai muốn biết thêm điều gì nữa thì cứ hỏi tại sở Kiểm-lâm Hanoi, các tòa sứ tỉnh Phú-thọ, Tuyên-quang, Hải-ninh và Quảng-yên cùng các sở Kiểm-lâm Phú-doãn, Phú-yên-bình Phan-lương, Tuyên-quang, Việt-trì, Âu-lưu, Yên-yên, Quảng-yên, Phả-lại-chũ, Hongay, Yen-lập và đảo La Table.

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOANG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chớ không sao có máy thu thuốc về những hình lạ, làm trò-cười cho bọn-của và người ở tỉ khôn thì không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, chỉ nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho lắm chất người bản-xứ.

Y Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cao-bạch-in bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này

PHẨM,

Thứ chè tốt thời quanh năm nồng lắc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, tí lâu thì nhạt nhẽo. Đây là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHỤ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lắc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp qua bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU

số 10, phố hàng Ngang, Hanoi
số 112, phố Khách, Haiphong
số 78, phố hàng Trống, Nam-định
Kính-cáo

Những hồi tự đầu, đã in thành bốn quyển, mới bán chủ Pháp, một bản quốc-văn, bán giá như sau này:

Quyển I	223 trang, bán	0 $	50
— II	203	—	0 45
— III và IV	159	—	0 35
— V và VI	195	—	0 45
— VII và VIII	319	—	0 65

Ở xa phải trả thêm tiền cước.
mỗi quyển. . . . . 0$ 20
Cả năm quyển gửi làm một gói 0 90

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Một tấn thảm kịch ở dưới gốc «quéo»

(Tiếp theo)

Gió vẫn thổi, nước vẫn ào ào chảy, hộp bánh trên mặt nước một con thuyền rời đi im-lặng như tờ không thấy một tiếng nào làm động lúc đêm khuya thanh mịch ấy. Tỉnh thoảng lại nghe thấy mấy tiếng «doành! doành!» của quan huyện đi tuần. Huyện-ly sở tại vẫn đóng cửa làm An-lão từ huyện đi xuống gốc «Quéo» rồi anh thấy mất một giờ đồng- ở nơi vậy thì dù chúng có cướp bóc tài sản của dân cũng đã đem đi hết rồi. Tại ở đồn Sỏ vẫn còn đông đảo và bọn lính khố-xanh đóng, song lẽ khi nào yên-ổn thì lại về lính và khi nào có giặc cướp thì lại tới đóng, bởi vậy bọn cướp cứ thừa dịp ông đồn và bọn lính về đóng ở tỉnh thì lại tha-hồ đọc ngang giới rộng, vẫy-vùng bỏ khơi. Mà dù ông đồn có đóng ở đấy cũng quan Huyện sở-tại có năng đi tuần song cũng không sao bắt được chúng nó, vì ở trên bờ thì có quê đo-thám, dưới nước đã có thuyền, hơi động là chúng đã tẩu-thoát ngay... Ghê thay cái thế-lực của chúng. Mỗi lần đi tuần nếu thấy tờ mờ bóng chiếc thuyền nào thì lại bắn vài tiếng súng cho chúng sợ mà thôi, như thật không làm gì nổi. Song đi qua lấy khỏi thì chúng lại tụ-họp hành động. Bọn cướp này nổi lên ở sông là giữa lúc ông đồn về lính đóng ở tỉnh.

Cách đây một hôm vào khoảng lúc chiều tối mới có chiếc thuyền tiếp được một cái «cẩm-nang» như đại ý rõi: «Tôi đã cho tên Trương Tam đi do-thám thì biết rằng hôm rằm lão huyện phải lên tỉnh có việc quan, «đêm hôm nay không về nhà vì bố «con lão sắp giải lão Cỳ hiện có ở «nhà lấy sáu con pải nên na-nit «gọn gàng, sắp sẵn khí giới sửa sang «sáng ông đến canh nai đêm hôm «nay phải họp hau ở gốc «Quéo» «Hễ nghe thấy mặt lống súng thì «liền kéo lên bờ chia để ta người ở «dưới thuyền. Kẻ đi khỏ, thuyền «phải chờ ra giữa sông, kẻo nào giở «về sẽ có 8 tiếng súng báo hiệu trước. «Việc này là việc quan hệ anh em «phải ra công, gắng hết sức binh- «nọ mà tổ bày mẫu-tán, nếu nên «việc, không dám quên ơn. Có một «điều anh em cần phải nên biết. Nhà «lão tổng Cò từ khi thất, học ta hoành- «hành một cách dã-dội như vậy vẫn «có lòng sợ hãi có đạo một cái hầm «ở giữa nhà trên và con gái hắn thì «ở về nhà phía tây, của cải không «nên lấy giá trị lấy tiền bạc và mấy «con lợn để ta đánh chén thường «công. Việc này là việc bí-mật rất «không dám gọi anh em tới để bàn «bạc và cùng đi với nhau tại không «tiện, vậy ai ở chỗ ấy, khi nghe thấy «tiếng súng nổ thì đều kéo lên bờ cả. «Rồi ta sẽ gặp nhau ở gốc «Quéo». «Mấy lời cẩn-kẽ anh em nên ghi nhớ. «Lần này tôi phải đốc-suất đi lấy, «vậy anh em nên coi đó mà làm, «đừng để trễ nải...»

Lệnh ấy truyền ra thì ai nấy đều theo đấy mà làm chỉ đợi đến lúc rõng điểm canh hai, một tiếng súng nổ lên thì...

Lại nói chuyện quan huyện sở-tại hôm ấy lên tỉnh có việc quan chưa định ngủ đêm trên tỉnh, song sực nghĩ đến trong hạt mình không mấy đêm được yên-ổn, không cướp cũng cướp thì cướp chỗ khác, nên ngay buổi chiều hôm ấy, cơm nước ở tỉnh xong ngài cũng bọn lính lệ đi tuần, định đi khắp huyện. Lúc bấy giờ vào khoảng 12 giờ đêm ngài đi đến chỗ gốc «Quéo» chừng 2 ki-lô-mét thấy bóng lửa sáng vội mục ngựa tới nơi thì thấy một ông lão già ngoài sáu mươi tuổi bị trói quỳ ở một cái cọc, đầu đã rơi ra một nơi, máu mọc chảy ra lênh-láng trông rất thảm-thương. Bên ngài quát lên thì đã thấy người xong mà tẩu thoát cả rồi. Đến lúc nhìn đến thi-thể bị trói mà đầu rơi ra một nơi mới biết là ông Cò. Bấy giờ trong đám đông có một người con gái chừng 22, 23 tuổi nhảy đến bên cạnh thi-thể khóc lóc rất thảm thương. Người ấy chính là con gái thứ hai ông Cò. Đến lúc có ta đứng lên thì thấy nét mặt buồn rầu, nước đã ngấm ngầm, tóc rũ rượi, người thì tươm-tất, không đẹp mà cũng không xấu, cũng chỉ như phần nhiều những con gái nhà quê chân lấm, tay bùn, song có điều khác có là nhân cơ thì to, người có mạnh mẽ đi đứng đường-hoàng như đàn-ông, ăn nói mạnh bạo không có ý rụt-rè e lệ. Xem thế đã biết có là người khác thường. Trong lúc ấy quan Huyện cùng dân làng chia nhau ra đuổi cướp, song đường thì xấu, khác nông lại vòng thông vì chưa ra nắm ba ngã nên khó gì bắt được. Bấy giờ chỉ trông mau mà giờ về. Nếu quan Huyện về sớm một giờ hay vừa giờ thì không đến nỗi thiệt một mạng người, song chẳng qua số ông Cò phải chết vì nghiệp đạo thương gì, mà cái hai cướp trên mặt nước tha đấy vì tay một người con gái mà trừ được, chẳng cũng là một cái nguồn phúc cho dân vùng ấy sao? Quan Huyện bấy giờ cho khiêng xác về nhà ông Cò, rồi kéo nhau về nhà khổ-chủ. Từ ngoài sông đến trong nhà đâu đấy cũng bị chúng phá phách tàn hại nếu mất, nhà tan nóng rỗ ấy rất nên thảm thiết. Quan Huyện mới cho làm biên bản và khai cáo để bắt cướp nào lọn, gà, tiền bạc, còn đồ đạc thì bị chúng đập vỡ nhà không mất đi đâu một tí gì. Dân làng bấy giờ mới khai rằng: «bọn cướp giết chết mất hai người đầy tớ, mất hai bộ con tổng Cò, ông Cò bị giết chết còn người con gái lớn chúng lem đi đâu mất». Làm biên bản xong quan yên-ủy dân một vài câu rồi lại cùng bọn lính đi.

Hôm sau ngài bắt-buộc quan trấn cho đi tìm nữ, song tuyệt nhiên không thấy bọn đó tụ tập ở quãng gốc «Quéo» trong vòng mấy tháng giời.

Lại nói chuyện bọn cướp từ khi cướp người, lấy của, chia nhau ra mà vung-phí, ban ngày thì tản mát mỗi đứa một nơi, đứa cờ bạc, đứa rượu chè đứa đầu đường, đứa cuối chợ. Cũng bao lâu của cướp được đều tiêu pha tế-sạch, rồi lại phải tụ tập nhau, bọn khốn sống này, đồng bọn đã khác nào cướp bóc cái gì lắm bấy giờ không sao trị nổi. Vô phúc tên tướng cướp non kia từ khi giết được kẻ thù mà cưỡng con gái ông Cò dạo ấy, phiền ghê nào say đắm, rượu bia, đàn bà, yến ăn, thành ra, thế nọ, sa sẩng khó gì làm gì nổi. Đã là phen có toan lên mình với ngọn nước, song chẳng giữ nổi lâu bỗ đã đã được như lòng. Bởi vậy mỗi lúc có trông thấy mặt thằng cướp non nớt những mưu hiểm vẫn nó ra cho hắn, song nghĩ phận mình yếu ớt, khôn cách trả thù, bởi vậy có nằm nó đến hãy giờ đã hơn hai tháng giời ngày đêm vẫn ở trên mặt sông. Có một đêm đương lúc say bừng bừng gặp non cho rợi có ra hầu rượu. Có một bọng: không ra cũng không được với nó nên có mỗ-soãng mà ra. Khi có ra trông thấy nó đã say mèm, ăn nói đã có điều trái nhẽ, trong bụng có đã lấy làm ghét. Đến khi nó toan điều ra nọ, mưu hung có đã nổi lên đùng đùng. Có đứng dậy đặt lấy con dao cạo bên mình thằng cướp toan hi cho nó một nhát vào giữa ngực song nó nhanh mắt nắm được tay rồi, đặt lấy con dao mà rạch xuống lòng thuyền. Không ngờ thuyền trôi bằng nan bị con dao rạch xuống, thuyền thủng trong chớp mắt nước chảy ở vào mà không tát sao cho hịp. Bấy giờ ai lo phận nấy, liệu kế thoát thân, còn chiếc thuyền cứ dần dần chìm nghỉm. Có con gái ông Cò không biết bơi cũng bị nước chảy trôi đi. Dập dềnh trên mặt nước, khác nào một cành hoa đào, gió đưa, sóng vỗ, may sẽ gặp được nhà nào gặp một người sửa sao khỏi chết. Người ấy là ai? Sao dám có gan tài chỗ ấy?

* *

Số là từ khi xảy ra cái nạn cướp người, hại của, quan Huyện ngày đêm lo phương tìm kế để làm bắt bọn kia thật đã khổ tâm lắm vậy. Có một hôm đang buổi hầu ngài thấy con gái thứ hai tổng Cò lững thững từ ngoài sông bước vào khi gần tới công-môn sẽ sụp xuống lậy quan Huyện. Bấy giờ ngài chưa biết làm sao thì có đã đứng dậy mà khóc rằng:

— Bẩm quan lớn, tự khi xảy ra cái nạn cướp bóc ở nhà chúng tôi đến giờ đã ngót hai tháng giời mà chưa bắt được hung tuồng thật là chỉ làm cho bọn nó thanh thế ngày một to, như thật thì chúng không sợ gì. Vậy xin quan lớn ra công gắng sức mà tìm nã được bọn nó, chẳng những nhà chúng tôi được trả thù mà thôi mà dân cả vùng đây đều được đội ơn quan lớn lắm lắm. Vậy có cái lễ bạc xin quan lớn thu nhận cho và vì chúng tôi mà quan lớn trey tâm rã trên được ra mà cần nhiều kết-cỏ, ngậm vành để sau không dám quên ơn.

Nói xong có lễ phép đặt mâm gỗ lên trên bàn trước mặt quan huyện.

(Còn nữa)

Thanh-vân Tắc-Tức Quế.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

VÌ MÙA MƯA

Sang Lào phải đi lối Đông-hà

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Đông-hà cứ thứ ba chạy lên Laobao ngủ, sáng hôm sau đi đến Savanakhet đáp chuyến tàu thủy sang Vientiane.

LƯỢT VỀ

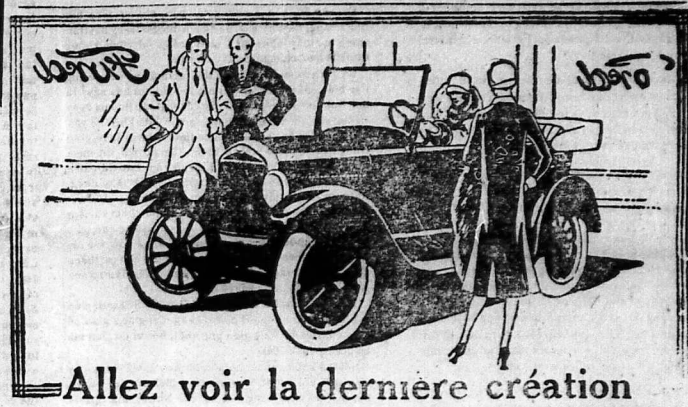
Savanakhet sáng sớm thứ hai chạy đến Eckepeur ngủ, chiều hôm sau tới Đông-hà.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi xin đánh giấy-tiếp cho biết trước hai mươi bốn giờ để bắn-ty liệu xếp xe cho đủ.

Đường đi Huế và Tân-ly đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI.

Vinh, Đông hà, Tân-ly, Thakhek hàng là Nape

Allez voir la dernière création

AUTOMOBILES FORD S.A.

Ford

Rue Auliagnet ASNIÈRES (Seine)

AU GARAGE AVIAT

AGENT : Angle des Boulevards Rialan et Gambetta — HANOI

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-đơn của Công-ty Panama, có rút số để hoàn lại *(Obligation Panama à lots)* Lần mua phải nộp ngay 20 quan, còn thì 17 tháng nữa nộp 20 quan, theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày độ đánh mấy xu, có thể trở nên giàu có được).

Số nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền sở-hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-đơn thành số về kỳ nào thì mình được lĩnh nguyên cả tiền lẫn lãi. Mỗi trái đơn trước sau thế nào cũng trúng một lần 500.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thì cũng được hoàn lại cả 400 quan. Mỗi năm có bốn lần rút số, hạn 3 tháng lại.

Như vậy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LỐ SAU NÀY :

130 lô.	500.000 quan	260 lô.	5.000 quan
130 lô.	250.000 —	1.320 lô.	2.000 —
260 lô.	100.000 —	13.200 lô.	1.000 —
260 lô.	10.000 —	1.700.900 trái đơn hoàn lại làm 400 —	

Người có trái-đơn được dự cuộc rút số mỗi tháng hai lần trái.

Các lô được lĩnh nguyên tiền, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi tiền rút số số nhân được một cái bằng kê số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số về trong bảng ấy đồng với cái trái-đơn đã tại nhà ngân hàng, các nhà có trái đơn có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 12 Mars 1902. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn, không có điều gì phải nghi ngại cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số.

Các ngài muốn dự các cuộc rút số ấy thì gửi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France

R. C. MARSEILLE 6576

«ĐẠI-QUANG» ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

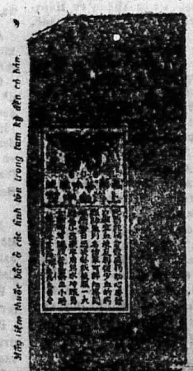
25, Boulevard Tổng-đốc-Phương. — CHOLON

DƯỢC TÁNH LƯỢC GIẢI

THƯỢNG-HẢI HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc này đã có thấy thuốc thử-nghiệm rồi bao không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng lở tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chặc gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo xét cho hết sức chớ chậm trễ, phải lo vững bền khi huyết cho lắm. Mới đây trong thế giới đã mở mang muôn việc cũng phải lấy sự mạnh làm đầu sự chắc làm gốc. Vậy thì thứ thuốc Huyết-trung-bửu là thiệt rất bổ huyết của con tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy :

Mấy lớn thuốc bổ ở các đình bên trong tam kỳ đến có bán

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi, vậy uống thuốc luôn thuốc Huyết-trung-bửu nầy bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ, sắc mặc tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy chích trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi đã uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chích máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc còn khi mình chưa uống hãy cầm vật chi nặng đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật thử vật đó lên như không dơ lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm thử vật đó lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc *Huyết-trung bửu* nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện, nếu uống *Huyết-trung-bửu* phần khí đầy đủ và bất hoặc nói đến ba bốn giờ không nhầm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc *Huyết-trung-bửu* rất hay và qui báu là dường nào

Còn người huyết hư bước ra đi không được nửa dặm dường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm thái quá thì tạng thận đã kém suy, thì phần nguơn lạnh uống thuốc Huyết-trung-bửu sáu bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ấm hơi khí bởi nhờ máu mà ra, hễ phạt huyết kém thì tạng thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là bổ thận, vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vú ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khí trước và tốt, còn người đờn bà dương giáp tháng khi bầm khi dợt khi trời khi sụt làm đau bụng hoặc ra như làm bông không dứt, uống luôn một tháng thì huyết trở nên đỏ tươi và dùng ngày không đau bụng, còn uống luôn mỗi tháng chẳng hề trải sụt những điều nói đó đều làm chứng rõ thuốc huyết rất báu là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa ngủ tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng, phải biết rõ bịnh ấy là lại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam thì cũng bởi đó mà ra, như con nít từ 3 tuổi đến 5 tuổi khi nó ăn cơm rồi phải cho uống thuốc Huyết-trung-bửu một muỗm ca-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mẫu đỏ đến già nó không hay đau đớn.

Một người đờn bà dường kinh không đúng hoặc khi trời khi sụt hay làm đau bụng uống thuốc nầy dường kinh trở nên tốt lại và đậu thai uống trường đến khi sanh đẻ mau mắn và có sức mạnh lại ngày sau đứa con ấy cũng vô bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đàn bà huyết khí hư thì sanh sầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên lại cơn hỏa hừng lên làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-trung-bửu thì huyết khí hòi tốt lại cơn hỏa chẳng hừng lên khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Cô người tuổi trẻ ngồi tiên thiên và ngồi hậu thiên suy kém hay việc dâm dục khí huyết hao kém sanh ra vàng da mặt, hay xây xẩm tối tăm đau lưng lòng gối tay chơn yếu đuối cơn thận suy kém và đau lòng cái ốc làm ra lỗ tai ù ù bùng, thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đều tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh và khí huyết đầy đủ lại, và nở nang lành rẻ con người rất nên xinh đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đen lại có sức mạnh da thịt bết dùng thường ngày thấy thêm sức giả nên trẻ.

Cách dùng : Người lớn mỗi ngày uống ba lần trước khi ăn cơm một lần hoặc ăn rồi mỗi lần một muỗm ăn súp vậy khuấy nước ấm ấm mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ ... 1$90 - Giá một ve lớn ... 2.00

Trụ bán tại Đại-Quang-Dược phòng 25, Bd. Tổng-đốc-Phương N° 25 Cholon.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urojormine

3001 Giá 1$80 một hộp

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Sắp sửa diễn

CHÂU VỀ HỢP-PHỐ

Chèo cải-lương

Tối thứ hai 18 Octobre

Thu nửa tiền

TÒ-THỊ VỌNG PHU

Xem tích này mới hiểu câu ca Đồng-đăng có phố Kỳ-lừa, có nàng Tô-thị có chùa Tam-thanh.

Tối thứ ba 19 Octobre

ĐÀN BÀ DỄ CÓ MẤY TAY

Sự tích một người đàn-bà mưu-trí rất tài can đảm rất lạ!

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng da dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi

3001

Thường nguyệt đêm thu

Có một công-tử, nhân đêm thu vui vẻ, rủ một giáng-tiên, muốn đề nhau đi thưởng nguyệt trong cảnh bình khang. Đến nơi nghe chỗ nọ trống, chỗ kia đàn, các công tử thấy cảnh thấy người thì lòng thường nguyệt đến hoa lại càng nở nực, liền vào một nhà chị em kia chưa có khách bái. Vừa đến nơi, chuyện trò chi kỳ một hồi thì chị em pha nước đọn bánh ra để tặng các công tử thưởng nguyệt đêm thu. Đang ăn nồng một công tử nói rằng: — Các chị đã mua được thứ bánh ngon thì sao không bán cho thơm, lại mua thứ chè quái gì thế này chẳng có hương vị gì cả.

Vì chị em thơm rẻ mua thứ chè tạp hiệu, thấy các công tử chê hai không biết giá nhời lại làm sao mấy tìm cách nói đối rằng:

— Thưa các quan, chè tiền duy chỉ có chè Kim-Thái là ngon nhất, nhưng vì chúng tôi không tìm thấy hiệu, mấy phải mua thứ chè này, xin các quan xơi tạm vậy.

Một công tử thấy nói thế biết chị em muốn quịch mình, liền ngâm ngay một câu rằng:

Nhân vui tiệc bước tìm vào
Chén chè Kim-Thái đầy nào thiếu chi
Số ba hàng ngang là gì?
Hiệu con sư tử ai thì chẳng hay
Các chị em nghe xong biết rằng cảnh nồng chè tiền đi thao nên có ăn thì không giảm thì ngán gì ra nữa.

Tam Mandi

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$90

THUẬN HÀNH (Bắc-ninh)

Bệnh dịch tả. — Tại mấy làng Hoàng-xá và Nghĩa-xá, nay đã thấy phát ra bệnh dịch tả.

Một cái trộm to. — Người ta nói rằng đêm hôm mồng 6 rạng ngày mồng 7 ta mới rồi, quân trộm khoét vách vào nhà M. Nguyễn-trác-Hoán thừa-phái phủ Thuận-thành, lấy mất năm cái màn thau, ba cái giầy 100 $ giầy 20 $ và 1 $ 00 độ 100 $ nữa và quần áo tất cả đáng giá 700 $ 00.

Nghe đâu còn cho đi do thám cho ra quân trộm ấy.

Vậy sau được tin gì sẽ xin đăng tiếp. K. lai cảo

NAM-ĐỊNH

Diễn thuyết. — Hội-đồng làng Cầu-cỗ huyện Phong-doanh có làm đơn xin phép quan chánh công-sứ cứ mỗi tháng mời ông Từ-sơn Nguyễn-văn-Tuân chuyên giáo trong Pháp-việt Cầu-cỗ ra diễn thuyết một lần, nghe quan Công-sứ đã cho phép nhưng những bài diễn thuyết đều phải đệ lên duyệt trước tám hôm.

Cuộc diễn-thuyết lần thứ nhất sẽ nhằm vào ngày thứ năm 21 Octobre hồi 9 giờ sáng tại nhà hội-đồng làng Cầu-cỗ thôn-nhất. Lần này nói về « Sự ích lợi của vệ-sinh ».

C. C. lai cảo.

THÁI-BÌNH

Một việc từ thiện nên kể. — Ở nhà thương bản tỉnh có một viên nữ khán-hộ Pháp là Mme Ballandier rất là có lòng từ-tế với người nghèo khó, các bệnh nhân nhiều người khỏi bệnh về nói rằng bà là chăm nom thuốc thang cẩn thận lắm, có khi lại lấy tiền riêng mua vải may xống áo và tốt phát cho những đàn bà đẻ, hiện nay bà nuôi 4 đứa trẻ mới sinh là con những người bị lụt. Một bà đảm làm việc nhà nước mà có lòng từ-thiện như thế thì cũng hiếm lắm.

Vào nhà to. — Vào hồi gần 7 giờ tối 12 octobre một bọn năm đứa ăn mặc lịch sự vào hỏi thuê nhà nhà M. Cả Điền ở phố Chính. Khi chúng vào đã năm đứa đóng xập ngay cửa lại trói chủ nhà và cả đầy tớ, lục soát hết mọi nơi, bắt chủ nhà đưa mở cửa tủ lấy các đồ vàng bạc độ hơn 500 $ và quần áo rồi tẩu thoát. Khi chúng ra đi đã xa, nhà chủ mới kêu lên được. Khi quân gian phi thuê xe chạy trốn với vàng có đánh rơi ở đường 2 tấm lụa và mấy cái áo. Hơn tháng nay 2 đám vào nhà ra ta và mấy đám trộm, chưa thấy sở tuần cảnh thám nã được đám nào. Ngán lắm thay!

Cũng quân chực đi lừa. — Hôm 10 Octobre này, có một tên ngoại ba mươi tuổi mặt Âu-phục đi các làng chữa dân bị lụt và các làng bị lụt tự xưng là thanh-tra ở Hanoi quan đốc-tờ Le Roy des Barres sai về khám xét xem việc phát gạo có được tử-tế không, vì ở Hanoi nhận được nhiều thư nặc-danh nói rằng lý ăn bớt gạo của lạo dân nhiều lắm. Khi đến làng An-lệ thuộc phủ Tiên-hưng thì hắn tự M. Trần-huy-Thường hội viên hội cứu tế đi thăm và phát áo cho lạo-dân, ông Thường gặp thời hỏi tên ấy ở Hanoi sai đi có giấy má gì làm bằng không. Tên ấy kiếm lời thoái thác, nói đi xem tình hình dân mà thôi, không có can-thiệp đến ai, nên không có giấy, rồi chào ông Thường ra đi. Ông Thường thấy cách tên ấy cử động lấy làm ngờ, đem truyền đuổi theo đến bến Thọ-vực mới bắt được, khi bắt nó, nó vẫn nói cứng: « Ông cứ trói tôi đi, rồi đến tòa sứ ông mới biết tôi là ai » Chuyện xảy ra như thế, các hàng ở bến đò mới đòa ra, người nói tên ấy ăn cơm không trả tiền, người nói nó lấy 0$30, người 0$50, dọa rằng tên ấy là người thanh-tra về bắt những hàng cơm bán rượu không có môn bài v. v. Tên này ông Thường đã bắt giải về tòa sứ Tuần-bình. hiện đã giải giao tòa án xét ngờ. Tên này quán làng Lịch-điệp, tuổi tỉnh Nam định, mà thế thân thuế đã là giáo học!

Bắt được cướp. — Hồi nửa đêm hôm mồng hai rạng ngày mồng ba tháng chín ta mới rồi, có một bọn hung đồ chừng 15 đứa lẻn vào nhà Khán-Gừng làng An-lộng (Quỳnh-côi) phá cổng vào ăn cướp. Nhà ấy ở cạnh làng và lại ít người không sao chống sự được, may có người chánh-tổng tổng Sơn-động dẫn tráng đi tuần trong tổng bắt gặp được bọn cướp ấy kéo ra, liền bắn súng và hô tráng vào bắt, ngặt vì trời ấy giờ tối quá và lại gió to không đốt được đèn đuốc, nên chỉ bắt được một tên cướp và một con trâu chạy khỏi-vật, hiện đã giải trình.

Sau khi lụt lội, kẻ gian phi thường vẫn thiết phục sắc nơi đề quấy nhiễu, các nhà có trách-nhiệm nếu đêu tuần phòng cẩn mật được như thế thì dân sự mới được yên mà làm ăn vậy. T. lai cảo

Hoa Đào Trước gió

(NAM-TRUNG TỈNH NỮ-LANG)

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

Sách dày non 300 trang. Giá bán 0$65 Cước phí 0$20. Mua buôn trừ 15 phần. Thư và Mandat xin gởi cho:

M. BÙI-XUÂN-HỌC

Trung-Bắc Tân-Văn, Hanoi.

5.556

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Quan quyền Toàn-quyền ra Hanoi. — Hồi 7 giờ rưỡi ngày 14 octobre quan quyền Toàn-quyền Pasquier đã khởi hành từ Huế ra Haiol. Sớm ngày ấy trước phủ Khâm-sứ đã trần thiết tử chỉnh nghiêm trang. Đúng 7 giờ quan lại Tây, Nam đến tiễn hành đông đủ. 7 giờ rưỡi trước khi bước lên xe ô-tô thì quan Toàn-quyền từ giã các quan đề khắp, bà Pasquier cũng từ giã các quan và các bà đầm rồi hai ông bà cùng quí công-tử lênh-ái lên xe ô-tô. Các đội lính tập, đội nhạc thị binh lễ và đánh khúc quốc ca Pháp, ngài đáp lễ rồi thời khởi hành ra khỏi cửa phủ Khâm-sứ thì bèn kỳ đài phát 12 tiếng súng lịnh. Ngài khởi hành từ Huế ra Quảng-trị có ghé lại một nơi rồi ra xơi cơm trưa ở Đông-hới, xơi cơm tối tại Vinh đến ngày hôm sau 15 thì ra Hanoi.

Hội Nữ-công đến chúc mừng quan Toàn-quyền. — Ngày 12 octobre các bà hội-viên hội Nữ-công có đến phủ Khâm-sứ để chúc mừng quan Toàn-quyền và quí phu-nhân. Khi các bà hội viên vào thì quan Toàn-quyền cùng quí phu nhân có tiếp kiến một cách trân trọng và ngài có hứa sẽ chiếu cố cho hội được thịnh vượng thêm lên.

QUẢNG BÌNH

Kẻ trộm táo gan. — Đêm hôm mới đây, tức là ngày mồng năm tháng chín ta, tại nhà ông Trần-nhật-Tân ở thành-phố Đồng-hới bị mất trộm. Quân trộm nấy xem chừng rình-mò cũng đã lâu thời phải, khi chúng đánh ngách lên vào, tức thì một mặt mở toang cửa ra để rộng đường tẩu-thoát, một mặt xáo lục các rương-hòm để tìm tiền-bạc, chứ như đồ hàng-hóa thời không động gì đến; nhưng vô-phúc bị linh cảm trông thấy, nên chúng tháo chạy mất chỉ vơ-vét được năm ba cái áo, khăn mà thôi.

Nghe đâu bọn nấy đều là tay cự-thủ, thường ở mạn-ngược (Tuy-đợi) xuống; chúng thường rủ nhau năm ba người trấy thuyền xuống tỉnh để kiếm ăn, khi vơ-vét được ít nhiều thời xuống thuyền vượt mất; vì lại tỉnh thành Đồng-hới tuy là chỗ buôn-bán tụ tập, nhưng đến tiết mưa-gió nấy tứ đi người lại cũng ít, đêm-hôm rất là tịch-mịch, nên chúng lại thừa cơ làm càn. Mong rằng sở cảm càng lưu tâm tầm mới được

H. S.

THỪA-THIÊN

Mùa lúa. — Mùa lúa năm nay đâu đâu cũng được, cơ hồ toàn hạt Trung-kỳ đều được cả, từ lâu nấy đến lúa gặt về, đều được mưa thuận gió hòa; cho nên lúa đã nhiều bột mà lại to vừa đầy, đến khi phơi thì trời lại ít mưa cho nên đều được khô kiết cả. Đến nay nơi nơi đều cất vào kho vào vựa xong cả. Thiệt là đã mười mấy năm nay mới có một mùa này. Mừng thay!

Tin hão. — Mới đây sở thiên-văn có hai ba lần đ ện tin cho nhân dân biết trước rằng có bão dữ sắp tới và các tỉnh Trung-kỳ, nhưng mấy hôm ấy chỉ có mưa gió tầm thường mà thôi không thiệt hại gì mấy tí cả.

Tin Amitchéou

Giúp dân bị lụt Bắc-kỳ. — Vừa rồi quan Lãnh-sự Pháp ở Vân-nam có gửi giấy cám ơn những người Tây Nam ở Amitchéou về việc lạc-quyên được số tiền là 33 đồng bạc Đông dương và 440 *dollars* tiền Vân-nam gửi về để giúp các dân bị lụt ở Bắc-kỳ. Trong việc làm phúc ấy, đáo lực nhất là Mme. Lounche Cabet và M. Nguyễn-quang Năng làm tại nhà thương Amitchéou.

Agents d'Annonces en Europe:

L. MAYENCE & Cie

9, Rue Trouchet PARIS

21, 23, Ludgate Hill LONDRES

Tại hiệu MOREAU Jeune

5, phố cửa nhà thờ, Hanoi

Mới đến nhiều các thứ dạ may quần áo rất đẹp kiểu tối tân — Dạ đủ các thứ rất lịch-sự ở Paris — Muốn lấy mẫu thì viết giấy đến mà lấy. 5.912

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rào phồi, làm cho hay hờ nợt.

Ấy là:

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT

MÁU BỔ 1$40

3001

VỆ-SINH-BÁO

Direction: 59 Rue Paul-Bert — Hanoi — Téléphone N° 96

Tòa báo VỆ-SINH đến nay đã nhận được ngót một vạn bức thư xin gửi cho báo biếu không. Vậy chỉ nay mai là hết số báo biếu không và Báo-quán không nhận giấy xin nữa. Vậy ngài nào còn chưa gửi tên đến thì nên kịp gửi, kẻo muộn.

Nay làm sổ mới, vậy ngài nào *xưa nay vẫn nhận được báo, cũng cứ viết thư về cho* thì mới có tên, và sau mới còn có báo biếu gửi đến.

Cho tiện việc vào sổ, xin các ngài *viết thư thật vắn tắt*, và cốt nhất là *biên tên và chỉ chỗ cho rõ.*

Ở góc bức thư, xin *để lo tên tỉnh* các ngài ở vào nữa, để khi đến nơi, xếp ngay thư tỉnh nào vào tỉnh ấy cho tiện.

3002 Vệ-sinh báo

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ hai 18 Octobre

Hát tuồng

ĐƯƠNG DƯƠNG TRƯỜNG BẢN

Tối thứ ba 19 Octobre

Hát chèo

LƯU BÌNH DƯƠNG-LỄ

Vai Lưu-Bình và Châu-Long sẽ chọn kép đào đích đáng và nhiều vai dưới làm chỗ vui và buồn cười.

3006

Cần nhiều thợ nguội

Hỏi tại sở Phạm-văn-Phi ở Vinh nên ấn ngay

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG BÁC-SĨ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quí. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 2$30

Pommade Ribal

Làm cho tiêu da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$80

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

3002

MAO-SENG

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

Máy nói số 243

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiểu tôi muốn mong đông khách.

Mời khách có đáng, xin mời chiếu cố.

3015 MAO-SENG kính cáo.

GƯƠNG SOI SAINT GOBAIN

Gương lớn:

PARE-BRISE AUTO

Thứ gương bằng sa trám và khung kiểu vàng kiểu mới đẹp và rẻ

Tại: BÌNH XUÂN NGHĨA 7, Rue du Chanvre Hanoi — Tél. n° 250

SÁCH MỚI XUẤT-BẢN

Các Tiểu-thuyết và các sách, các truyện quốc-ngữ mới xuất-bản muốn đem gửi bán tại Hải-phòng được cần-thận và tiện-nang chu-tất, nên gửi hiệu *NAM-TÂN*, bán sách, số 44, phố Bonnal, Haiphong Téléphone 343

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh cảm.

Mắc bệnh cảm, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khắp xương.

Muốn trị bệnh cảm, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

1$50 một ống sáu cachets

3001

Rượu hiệu DUBONNET

Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Agents généraux en Indochine: CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie.

3027

Bụng được thảnh-thơi

Không có sự thảnh-thơi gì quý bằng sự thảnh-thơi ấy, mà ta có thể nói rằng không có sự thảnh-thơi ấy, thì có sự thảnh-thơi khác cũng là hỏ đi, vì người ta tiêu-hóa được thoải-mái, không phải ngại ngùng khó khăn gì, thì lại càng nghĩ ngợi, làm lụng ra việc được. Những thuốc tẩy lại làm điều không tiện. Các thứ nước về loài kim thì vị mặn, chua đắng, lắm khi lại làm cho người ta buồn nôn. Vậy ta nên mắng, có thứ thuốc nhuận tràng êm ái:

POUDRE DE ROGÉ

Dễ uống. Thuốc ấy chế bằng *citrate de magnésie* không làm cho đau tì-vị. Đổ một lọ thuốc vào một cái chai, rồi đổ nước lạnh vào thì hóa ra một thứ nước chanh nổi bọt hơi. Nếu không muốn dùng nước nổi bọt hơi, thì đổ bột thuốc vào một cái ấm, cái lọ sành, và cho một nửa lít nước sôi hay nước lạnh vào mà đun sôi lên. Dùng thuốc ấy công-hiệu, mà lâu bền.

Thuốc chính hiệu thì hai dãn có miếng giấy in bốn sắc.

Đòi lấy thứ thuốc chính hiệu được hội Y-HỌC HÀN-LÂM ưng-chuẩn

Ngoài hộp thuốc có chữ ký Rogé và có để trú sở của nhà chế tạo.

Mon FRÈRE,
19, Rue Jacob,
Paris (6e)

Bệnh ghẻ chốc

Hay nhất trong chốn công

TẤC NGHỨA: DA THẤY KHÔ, NỨC, GHẺ, cùng tất-kỳ bịnh chẳng nào ngoài da-thảo thì trị tuyệt một cách hay, nhờ thuốc thoa

FLORENTINE

Các ông đừng thử một lần, coi có quả thuốc thiệt hiệu-nghiệm vậy chăng.
Cổ ngọng người đã chứng chắc hay thật!
Cùng các nhà thầu tá tại sở:
82, R. de Grenelle PARIS

Thuốc đán FLORENTINE

ĐỘC TRÙNG

có phải trừ tuyệt nhất thuốc

Tenifuge Français

QUAN TƯỚNG-Y DUHOURCAU
Thuốc-nghiệm hơn hết mà lại rẻ tiền.
Có bán ở Paris tại tiệm LEROUX, Frères
50, rue de Turenne, và cùng các nhà thuốc

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE
PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi,
đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót
Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có ả ống nhỏ rọt. . . . . 0$90

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE
59, RUE PAUL-BERT, HANOI

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Tại làm sao người mắc bệnh khí hư, thường hay biếng chữa?

Bệnh khí-hư sinh ra những nỗi khó khăn thế nào tưởng không ai nên không biết: sưng bàng-quang, sưng nhiếp-hộ-tuyết, sưng dịch-hoàn, sưng niệu-quản. Mà đàn bà thì bệnh khí-hư sinh ra các bệnh tại phúc-bộ cùng bệnh tuyệt sản. Nhưng người ta nỡ đi biếng chữa bệnh ấy là vì thuốc chữa không phải ai cũng có thể dùng được. Cách thứ nhiều khi cũng chẳng công-hiệu gì. Rửa ráy cũng khó làm cho được có ích. Tiêm thuốc thì ngay hôm, nhiều khi thuốc dùng vào người đau lại không chịu được, thành ra nôn oe, đau thận, đi rửa. Vì vậy nhiều người có bệnh không muốn chữa nữa. Nhưng ai đã biết vị thuốc *Santal Monal* là vị thuốc qui-hóa mà uống vào dễ chịu ấy, thì có bệnh tất chữa ngay. Thuốc ấy uống vào làm cho dễ tiêu hóa, mà không sinh ra những nỗi khó khăn cùng là không làm sưng niệu-thủy toàn bộ. Thuốc ấy rửa sạch niệu-quản, làm cho thêm số niệu-thủy. Vì vậy mới mắc phải bệnh khí-hư, chớ nên quản dùng thuốc *Santal Monal*, vì dùng thuốc ấy thì bệnh chóng khỏi mà tránh được những nỗi khó khăn.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RÔM-SẨY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sẩy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

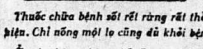
Một hộp lớn: 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

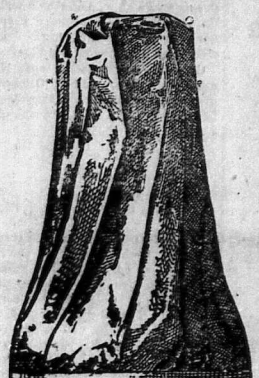
Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI

Thuốc chữa bệnh sốt rét rất thần hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả.

RƯỢU CỦA ÔNG CỐ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA HIỆU LÀ

QUINA-LAROCHE

THỨ THUỐC UỐNG BỔ TANG PHẾU VÀ TRỊ BỆNH RÉT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

Thuốc này hay lắm đã nổi tiếng khắp cả châu Âu châu Mỹ châu không biết không có thuốc nào hay bằng. Thuốc QUINA LAROCHE là thuốc hay hơn hết cho bổ máu lợi, bổ lạng phế, trị bệnh rét lắm cho lắm, thuốc đó lấy tên hay cả thế giam ai không dễn quên đặng.

Ai ai đang có công đăng, nhưng là người bịnh con công đau bổ hay là con nít. Thuốc đó trị bịnh con nhỏ bịnh hư huyết yếu đuối, huyết suy, bổ cứu lại các bịnh làm cho con người yếu đuối, bị trái hơn, ho sâm mọc teo ngực, rất hay cứu lưỡi trắng, trẻ trong tỉ vị các bịnh đó đều dùng thuốc tay thuốc QUINA LAROCHE đặng.

Con nít huyết suy và con gái lớn đang lớn nàng đều bổ khí bổ mạnh sức, nàng như mấy bịnh kì trước đây đều nên uống thuốc QUINA LAROCHE.

Không người nào ở xứ hay có thấp rét càng chẳng nên quản dùng thuốc đó.

Các bịnh kể trên đây thuốc đó trị lấy làm mau và chắc. Chẳng những có trị bổ mà thôi còn lại nghe con trong mình mạnh khỏe, lại thêm sức lực, ăn uống ngon có chừng và chẳng là giảm bớt thuốc đó rằng: Nước ngọt thạch của thiên thần chế ra (Liqueur de Jade) lời tục ngữ của người Tàu nhờ những thứ thuốc bịnh hay bổ hết thảy không thuốc nào bằng.

Từ khi chúng ta bán thuốc QUINA LAROCHE thì chúng ta có dùng rất vạn giấy chứng tỏ cho cầu ơn của mấy người bịnh và có vạn giấy của các quan lương y khắp nàng lòng ta.

Bởi tại thuốc nước QUINA LAROCHE là một thứ thuốc làm lợi cho người hơn hết thảy

CÁCH DÙNG

Rượu QUINA LAROCHE chỉ nên uống từ mỗi lần tối ba ly có hòa thêm chai rượu trọn một ngày trong ba... ra ăn. Cho muốn trị bịnh rét thì mỗi khắc đồng hồ uống một ly, uống 8 ly trước rét rồi 2 giờ rưỡi, thì ly ly cuối uống trước rét nên giờ.

Thuốc QUINA LAROCHE thường uống không pha nước thì khi trời nóng nực thì pha nước và mà uống cho đã khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY

Ông thầy bào thuốc hạng nhứt tại Paris

RƯỢU BẠT-HẢ GET PIPPERMINT GET

rượu này uống đã mắt mồ và mất khan tiếng.

Nếu nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mụn trong đại chảng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chảng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho bạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

THẦY KHOA Y-SINH

26, Phố hàng Đường, Hanoi

1053

NẾU ngài tiếp được hàng-hóa ở Pháp gởi sang, nên giao cho M. **A. BUDELOT**, Transitaire, 3, phố Francis Garnier ở Haiphong nhận hộ để giữ-gìn khỏi hư-hỏng và mất.

3056

Nhà Bán-đồ « TẤM-TẮM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là:

Đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

9, Rue Paul Bert, Hanoi

Eau "PRIOR"

Nước suối để uống với rượu mạnh, như Cognac, hoặc uống không để giải khát và tiêu thực.

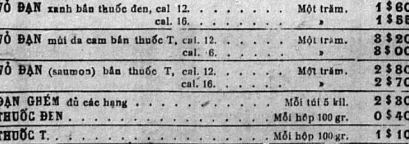
Bán tại L'Union Commerciale Indochinoi et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng hới, Thu-xá, Saigon, Phnom-Penh.

3087

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

MUA SẮM 1926 1927

MÁY THÁO KÉP và đóng kép, kiểu Ang-lê.		0$80
ĐẠN TỔNG J. R., cal. 12 et 16, la boîte de 12.		0$90
MÃ TỬ có chất nhớn, cal 12 et 16, mỗi bao nặng 250 grammes.		1$00
TÚI ĐEO bằng toile havane, rabat cuir, có túi gai.		2$75
GIẢY ĐEO ĐẠN bằng toile havane, ống bằng da.		1$25
VẢI TRẮNG mỗi hộp nặng 250 grammes.		0$40
LIỆU đong chì và đong thuốc T và M.		0$30
VỎ ĐẠN xanh bán thuốc đen, cal 12.	Một trăm.	1$60
cal. 16.	»	1$55
VỎ ĐẠN mũi đa cam bán thuốc T, cal. 12.	Một trăm.	3$20
cal. 6.	»	3$00
VỎ ĐẠN (saumon) bán thuốc T, cal. 12.	Một trăm.	2$80
cal. 16.	»	2$70
ĐẠN GHÉM đủ các hạng	Mỗi túi 5 kil.	2$30
THUỐC ĐEN	Mỗi hộp 100 gr.	0$40
THUỐC T.	Mỗi hộp 100 gr.	1$10

Có bán đủ các thứ súng thượng hảo-hạng « DARNE » « CHARLIN » « VERNEY CARRON »

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

SẾP ĐẾN ĐỌ MÀ HỎI:

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dán bà ở cữ* . . . . . *Một lítre:* **2$40**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÈNE QUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HEMOGLOB NE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm ưng 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai:* **1,25**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

3063

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi dự sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi:
21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900,
4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 192.
10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH:	Francs	72.000.000
TƯ BẢN NỘP RỒI:	»	68.400.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294:	»	81.089.020

Chánh quán tại: Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Biên viết tắt để gửi điện-tín: INDOCHINE.

3048

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)